

ພຣະ ດວຍເຮື່ອ

ຊາດີນ

ພຣະຜູ້ປກປ້ອງຄຸ້ມຄຣອງຜູ້ປົງປົງ ປົບປົງປົງ

ខែវុទ្ធសម្បត្តិកសាលាភាសាអង់គ្លេស

និងភាសាអាមេរិក

ដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មានអនុញ្ញាតប្រចាំឆ្នាំ

និងបង្កើតរាយការណ៍នៃប្រជាជាតិ

สารบัญ

บทที่ 1	- ผลงานทาง	หน้า 7
บทที่ 2	- พระผู้ปกป้องรักษาธรรม	หน้า 14
บทที่ 3	- จุดมุ่งหมายของพระดอร์เจ ชูกเด็น	หน้า 22
บทที่ 4	- อาจารย์ในช่วงแรก : บีวาปา และท่านบัณฑิตสักยะ	หน้า 28
บทที่ 5	- พระดูลยิน ดรัคปा เกลเซน	หน้า 33
บทที่ 6	- พระปันเชน โชนัม ดรัคปा	หน้า 41
บทที่ 7	- พระทูลกู ดรัคปा เกลเซน	หน้า 45
บทที่ 8	- การมรณภาพของพระทูลกู ดรัคป่า เกลเซน	หน้า 58
บทที่ 9	- วิญญาณที่ชั่วร้ายหรือพระพุทธเจ้า	หน้า 72
บทที่ 10	- ไปสู่สักยะ	หน้า 93
บทที่ 11	- พระตักพุ เพมาวาจรา	หน้า 98
บทที่ 12	- พระกับเจ พระบงก้า ดอร์เจชัง	หน้า 103
บทที่ 13	- พระกับเจ ทรีจัง ดอร์เจชัง	หน้า 121
บทที่ 14	- พบเจอ	หน้า 138

ปีวะปา

ยามานทากะ

การารูปปา

พระมัญชุศรี ทรงแสดงกายเป็น...

มหากلا สีหน้า

พระดูลเชิน ดรัคปา เกลเซ่น

พระดอร์เจ ชูกเด็น

ตราบทั่วอายุคน ด้วยความเมตตากรุณาปราถี
และเปี่ยมด้วยปัญญา พระองค์ผู้ทรงตรัสรู้แล้ว ทรงแสดง
กายในรูปลักษณะที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละช่วงเวลา
เพื่อประโยชน์สุขแก่ผู้คนให้ช่วงเวลาหนึ่...

นก

พระพุทธเจ้า สาวกยมุนี

สถาน

พระلامะ ชงคาปা

พระบันชาน โอชนัม ดรัคปा

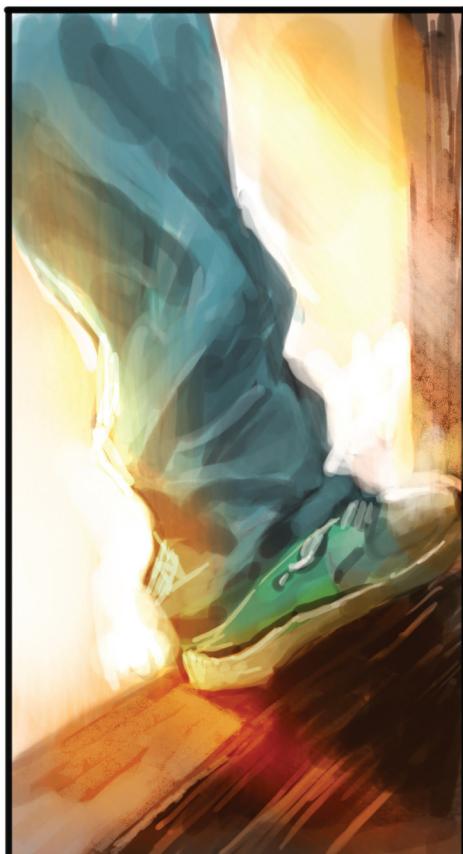

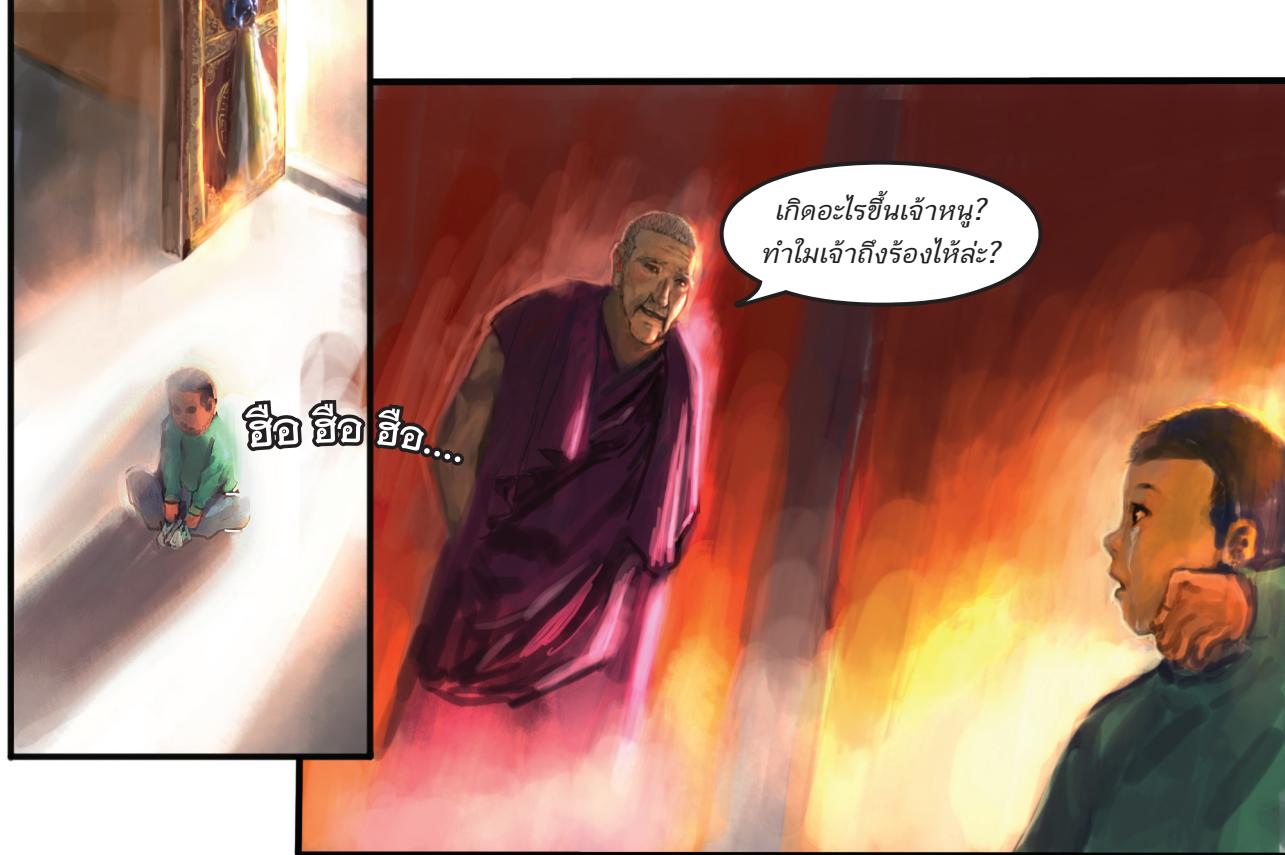
พระทูลกุ ดรัคป่า เกลเซน

บทที่ 1

หลังหก

ผู้หลงทาง หาแม่ไม่เจอ
ผูกสัมภารับ

ทำไมถึงปลดภัยล่ะครับ

ดูที่นั่นซิ เจ้าเห็นพระพุทธรูปองค์นั้นไหม?
รู้ไหมท่านคือใคร?

ท่านคือ
พระดอร์เจ ชุกเด็น
พระผู้ปกป้องรักษาธรรม

ท่านปกป้องอะไรครับ?

โอ้ หลายอย่างเลยล่ะ
แต่ตอนนี้ท่านกำลัง
ปกป้องเจ้าอยู่ หนูน้อย

ผู้มีหัวใจลับ?

ใช่แล้ว
ท่านปกป้องพวกเรา
และทุกสรรพสิ่ง
เจ้าไม่ต้องห่วงหรอกนะ

ผู้เชื่อนิโคลัสครับ

ครับ

ผู้รู้ว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือใคร
ทุก ๆ คนรู้ว่าท่านทรงประทับ
อยู่ที่ใต้ต้นไม้ใหญ่
จนมีสติปัญญาเฉียบแหลม

โอ้ แต่ท่านไม่ได้แค่นั้ง
อยู่ใต้ต้นไม้เท่านั้นนะ
นิโครัส

ท่านทรงนั่งสมาธิเพื่อค้นหาความหมาย
ของชีวิต ว่าอะไรคือต้นเหตุของความทุกข์
เมื่อท่านค้นพบคำตอบของทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านทรงตรัสรู้
หลังจากนั้นท่านได้ทรงสั่งสอนลูกศิษย์มากมาย
และฝึกหัดหลายแห่งถูกสร้างขึ้นตั้งแต่ตอนนั้น
คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีความสำคัญมาก
จวบเท่าทุกวันนี้ ดังนั้นมันจึงมีความหมาย
มากกว่าแค่มีสติปัญญาเฉียบแหลม

ครับพม

ผมเข้าใจแล้วครับ
เชิญเล่าต่อครับ

บทที่ 2

พะဏ္ဍာປကပ္ပာဝ်ရံခံခြင်များ

ดังนั้น

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสไว้ว่า
หนทางเดียวที่จะดับความทุกข์ได้
คือเราต้องไม่มีความเห็นแก่ตัว
และปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตากรุณา

หลักคำสอนจากพระพุทธเจ้าว่า
ที่เราเรียกว่าพระธรรม
หรือการใช้ชีวิตที่ถูกต้อง

พระผู้ปกป้องคุณครองผู้ปฏิบัติธรรมหรือพระธรรมบาล
ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อที่จะปกป้องพระธรรม
รวมถึงยังจัดอุปสมরคในการปฏิบัติธรรม
และอุปสมรคต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
ของผู้ปฏิบัติธรรมด้วย

พระผู้ปกป้องรักษาธรรม (พระธรรมบาล)
มีทั้งองค์ที่ตรัสรู้แล้ว และที่ยังไม่ตรัสรู้

พระธรรมบาลที่ตรัสรู้แล้ว
อย่างเช่น เช็ทกัรพ ชีงคิอปาง
พิโกรของพระอวมิตาบา

ดูนี่สิ
นี่คือพระมหากลา สีหัว้า
ชีงคิอปางหนึ่งของพระมณฑุศรี

พระธรรมบาลที่ยังไม่ตรัสรู้
ได้แก่พวกวิญญาณที่ถูกปราบปราาม
แล้วได้ให้คำนั้นสัญญาแก่พระอาจารย์ชั้นสูง
ว่าจะปกป้องคุ้มครองพระธรรม

ดอร์เจ ดรัคเด็น ผู้ช่วยของเนชุน
ได้ให้คำแนะนำแก่องค์ค่าไอลามะ
ผ่านทางร่างทรงของรัฐมาเกิ่ง 300 ปีแล้ว

พระธรรมบาลแต่ละองค์
จะก่อกำเพิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาที่แยกต่างกัน
เพื่อที่จะช่วยเหลือ
คนที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน
ในแต่ละยุคสมัย

ทิเบต

ด้วยความเมตตากรุณาของพระอาจารย์ชั้นสูง
ท่านทรงนำการฝึกปฏิบัติของพระธรรมบาล
หลายองค์จากประเทศอินเดียสู่ทิเบต เพื่อที่จะ
ช่วยในการเผยแพร่พระธรรมในพระพุทธศาสนา

ประเทศไทย

เจ้ารู้ไหม
ทำการเผยแพร่พระธรรม
ในทุกๆ ที่จังสำคัญ?

ครับ
 เพราะพระธรรมจะช่วยให้ชีวิตเรา
 หมดจากความทุกข์
 และสามารถนำพาเราไปสู่การตรัสรู้

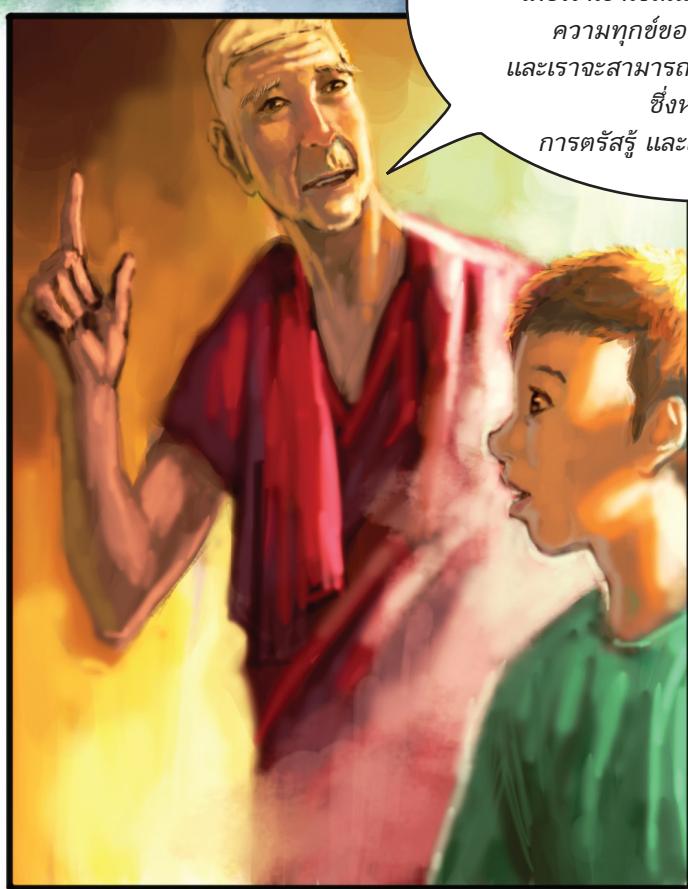
ในระดับของจิตวิญญาณ

พระธรรมบาลจะช่วยขัด

อุปสรรคในการเรียนรู้ และการ
ฝึกปฏิบัติพระธรรม ซึ่งจะช่วยให้
จิตใจเราสงบ เกิดสติปัญญา
ที่จะใช้ในการดำเนินชีวิต

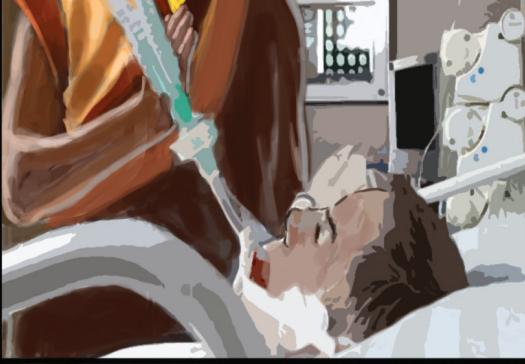
สำหรับในด้านทั่ว ๆ ไป
ท่านจะช่วยขัดปัญหาต่าง ๆ
และเอื้ออำนวยให้การปฏิบัติธรรมเป็นไปอย่างราบรื่น

อย่างเช่น
ถ้าเรามีเงินสำหรับใช้จ่ายอย่างเพียงพอ
และครอบครัวของเรามีความสามัคคี และมั่นคง
เราจะสามารถปฏิบัติธรรมได้ง่ายขึ้น
เมื่อเราเข้าใจในแก่นแท้ของพระธรรม^๑
ความทุกข์ของเราจะหมดสิ้นไป
และเราจะสามารถเข้าถึงการบรรลุธรรม
ซึ่งหมายถึง
การตรัสรู้ และเป็นพระพุทธเจ้าได้

รู้ว่า!
เจ่งไปเลย

นอกจากนี้พระธรรมบาลยังจะช่วย
ปกป้องดูแลเรารากการเจ็บป่วย
และการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ อีกด้วย

บริ็น บริ็น

ເອົ້າດຕົກຕະຫຼາດ

สรุปแล้วก็คือ
พระธรรมบาลองค์ที่ตรัสรู้แล้ว
จะปกป้องดูแลการปฏิบัติธรรม
ของพวกราตรีตลอดไป

ບທໍ່ ۳

ຈຸດມູງໝາຍຂອງ ພຣະດອຮ່ເຣ ຊຸກເດືນ

พระดอร์เจ ชุกเด็น
ถือกำเนิดเป็นพระผู้ปกป้องรักษาธรรมที่ตรัสรู้แล้ว
มานานมากกว่า 350 ปี
ท่านคือปางพิริรของพระมณฑลศรีโพธิสัตว์
ผู้ซึ่งเป็นพระแห่งปัญญา

นั่นหมายความว่า
พระดอร์เจ ชุกเด็น
ก็คือพระโพธิสัตว์แห่งปัญญา
ใช่ไหมครับ?

พระดอร์เจ ชุกเด็น ทรงแสดงกายเป็นผู้ปกป้อง
รักษาธรรม เพื่อที่จะปกป้องคุ้มครองพระธรรม
คำสั่งสอนของพระلامะชงคาปา
(Lama Tsongkhapa) ตราบเท่าทุกวันนี้

ใช่แล้ว
เหมือนกัน

พระلامะ ชงคาปา (คศ 1357-1419) ศิอพระนักปราชญ์ และมักบุญผู้พิมพ์พระพุทธรูปศาสนานี้เสื่อมลงในทิเบต ท่านได้ทำการปฏิรูปพระธรรมคำสั่งสอนจนนำไปสู่ความเจริญอย่างสูงสุด

ท่านรับรวมคำสอนที่ดีที่สุดจากนิกายหลัก ๆ ทั้งหลาย และก่อตั้งนิกายเกลุกประหรือที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางว่า นิกายมหาเวสส่อง

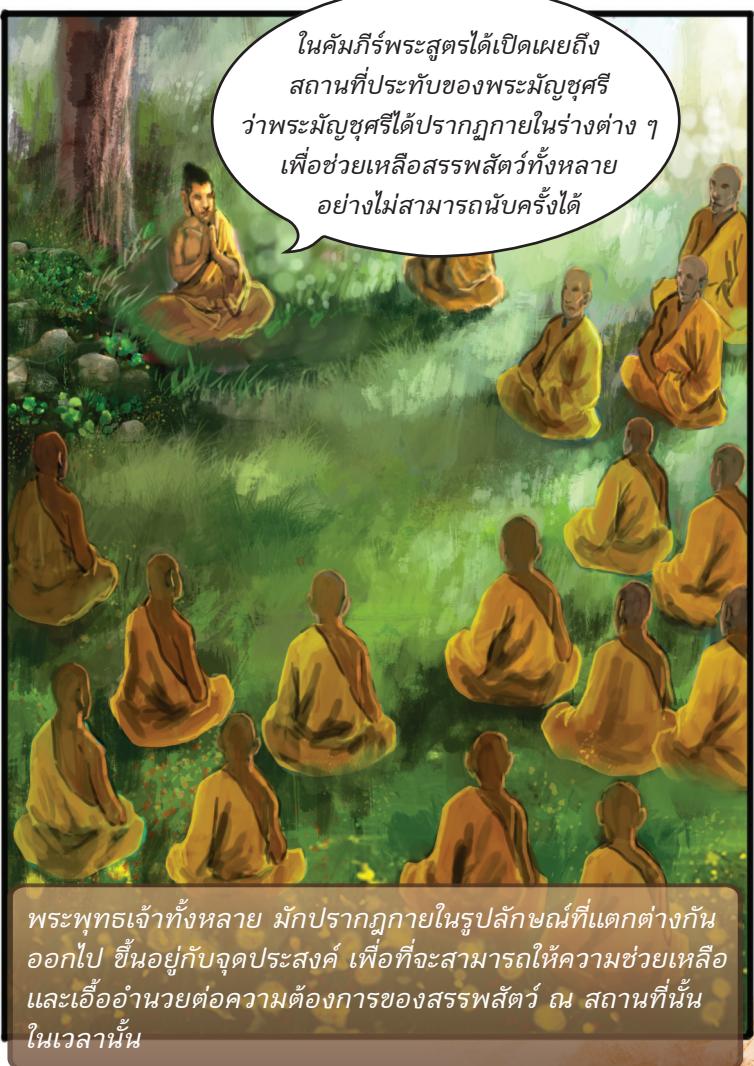
พระชงคาปา ถือกำเนิดจากพระโพธิสัตว์ 3 องค์ อันได้แก่ พระโพธิสัตว์แห่งความเมตตากรุณา-พระอวโลกิเตศวร พระโพธิสัตว์แห่งปัญญา-พระมัญชุศรี และพระโพธิสัตว์แห่งอำนาจจิตวิญญาณ-พระวัชรปราณี

พระดอร์เจ ชุกเด็นมีการสืบก่อตั้งขึ้นในภัยวายามาอย่างช้านาน
ซึ่งสามารถถ่ายทอดกลับไปได้ถึงสมัยพระพุทธเจ้า Sakya Muni นี่...

เมื่อครั้งที่พระมัญชุศรี แสดงร่างเป็นสุกคิมย์ของพระพุทธเจ้าศาภymุนี

บทที่ 4

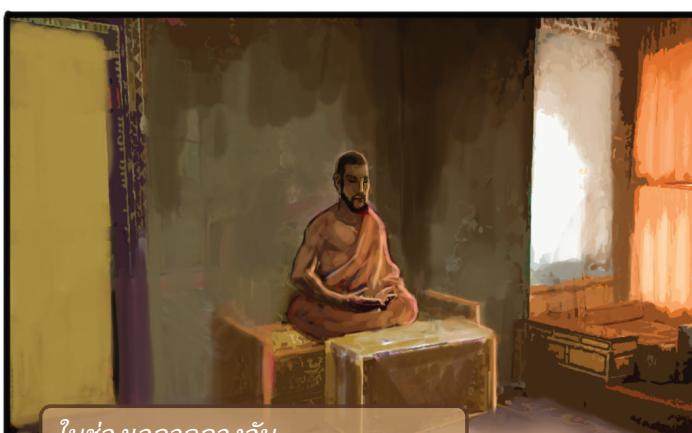
อาจารย์ในช่วงแรก : บีว่าปา และห่านบ៊ណុទិតសកម្ម

จุดเริ่มแรกสุดในการกลับชาติมาเกิดของ
พระดอร์เจ ชุกเด็น
คือหนึ่งใน 84 มหาสีดาตามตำนานของอินเดีย
ที่มีนามว่า “ปี瓦ปา” (คศ 837-909)

มหาสีดา ปี瓦ปา
ผู้ซึ่งถือกำเนิดจาก พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ (Manjushri)
มีชื่อเลียงโดยงดงามในเรื่องการสอน
และความสามารถในการแสดงปาฏิหารย์ต่าง ๆ
แม้กระทั้งพระอาทิตย์ ท่านก็สามารถหยุดไว้ไม่ให้ตกดิน

ในช่วงเวลากลางวัน
ท่านจะศึกษาเสารேียน และนั่งสมาธิ
ตามคำสอนในพระสูตร
และในตอนกลางคืน
ท่านจะฝึกปฏิบัติธรรมชั้นสูง

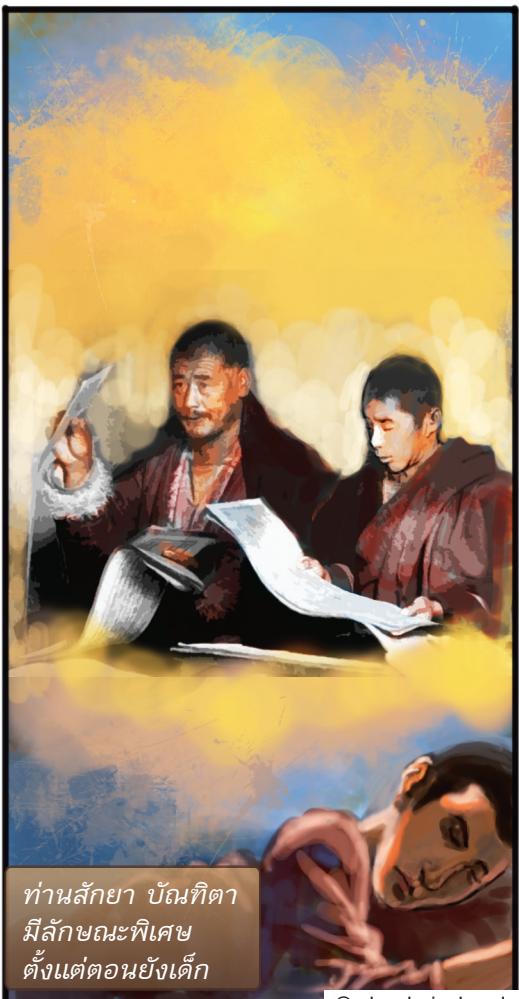
ช่างนำล่ำอย
เหลือเกิน พากเราครัว
จะไปบอกให้ท่าน
ออกไปจากราชวัสดุ

ที่วิทยาลัยสองหนาลันพาที่ท่านศึกษาอยู่
พระท่านอึน ๆ ให้ฉาอยาท่านว่า “ปี瓦ปา”
ชึ่งหมายถึง ผู้ชายไม่ดี เนื่องจากมีการเข้าใจผิด
คิดว่าท่านได้นำผู้หญิงเข้ามาในวัด

ເວັ້ນ ພຣະວັຊຣໂຍຄິນີ
ພຣະຣາຊີນີແກ່ງຄວາມສຸຂອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລກລຸ່ມຜູ້ຕິດຕາມ
ລັນຮູ້ສຶກປລິ້ນປົດຕິດໃຈເປັນອຍ່າງມາກ
ກັບການມາເຢືນຂອງທ່ານ

ແກ້ທີ່ຈີງແລ້ວ ຜູ້ທີ່ມີເຫັນຄື່ອ ພຣະວັຊຣໂຍຄິນີ
(Vajrayogini) ແລກລຸ່ມນາງຝ້າຜູ້ຕິດຕາມ

ຕ້ອມາປົວປາໄດ້ເກີດເປັນລາມະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອ່ອງຄໍ່າໜຶ່ງ
ຂອງນິກາຍສັກຍະ(Sakya) ທີ່ອຸ່ງທາງຕະວັນຕົກຂອງທີເບີຕ
ມີເຊື່ອວ່າຈາເຊນ ກຸງກາ ແກ່ລເຊື່ນ (Sachen Kunga
Gyeltsen) ອຣີວ່າຮູ້ຈັກກັນດີໃນເຊື່ອຂອງ ສັກຍາ ບັນທຶກ
(Sakya Pandita) (ຄ.ສ 1182-1251)

ชีวิสุเสียงของท่านสักยา บัณฑิตาได้งดังไปอย่างกว้างขวาง
ถึงขนาดห่อองเต็ของเมืองจีน มีความศรัทธาอย่างแรงกล้า
ในตัวท่าน และในพระพุทธศาสนา

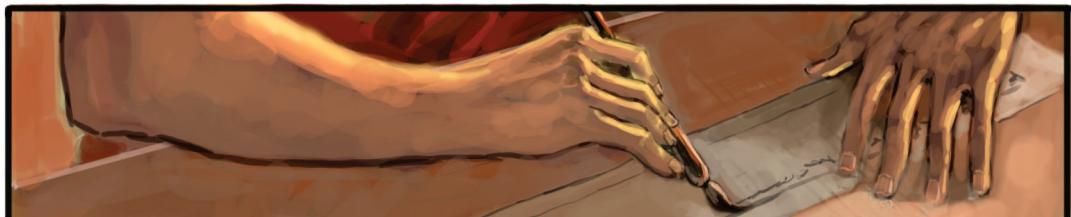
หลังจากนั้น ท่านสักยา บัณฑิตา
ได้เกิดเป็นบุตร รินเซน ดรูบ(Buton Rinchen Drub)
(คศ1291-1364) ซึ่งอยู่ในทางตะวันตกของทิเบต

ตอนที่ท่านเป็นเด็ก
ท่านสามารถพูดคุยได้ตอบกับ
พระมัญชุคริโพธิสัตว์ได้โดยตรง

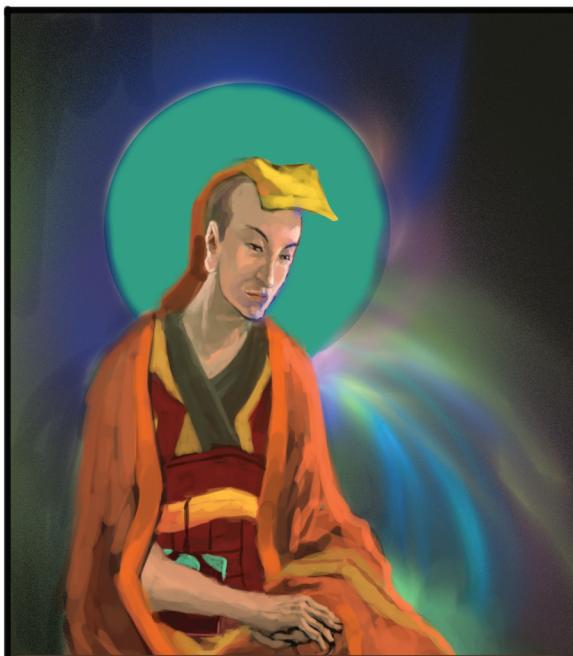

ทั้งการพูด และการกระทำ
ของท่านบุตตน รินไซน ดรูบ
สะท้อนให้เห็นถึงความเมตตา
กรุณา ที่ท่านมีอย่างเปี่ยมล้ำ

ບໍ່ທີ່ 5

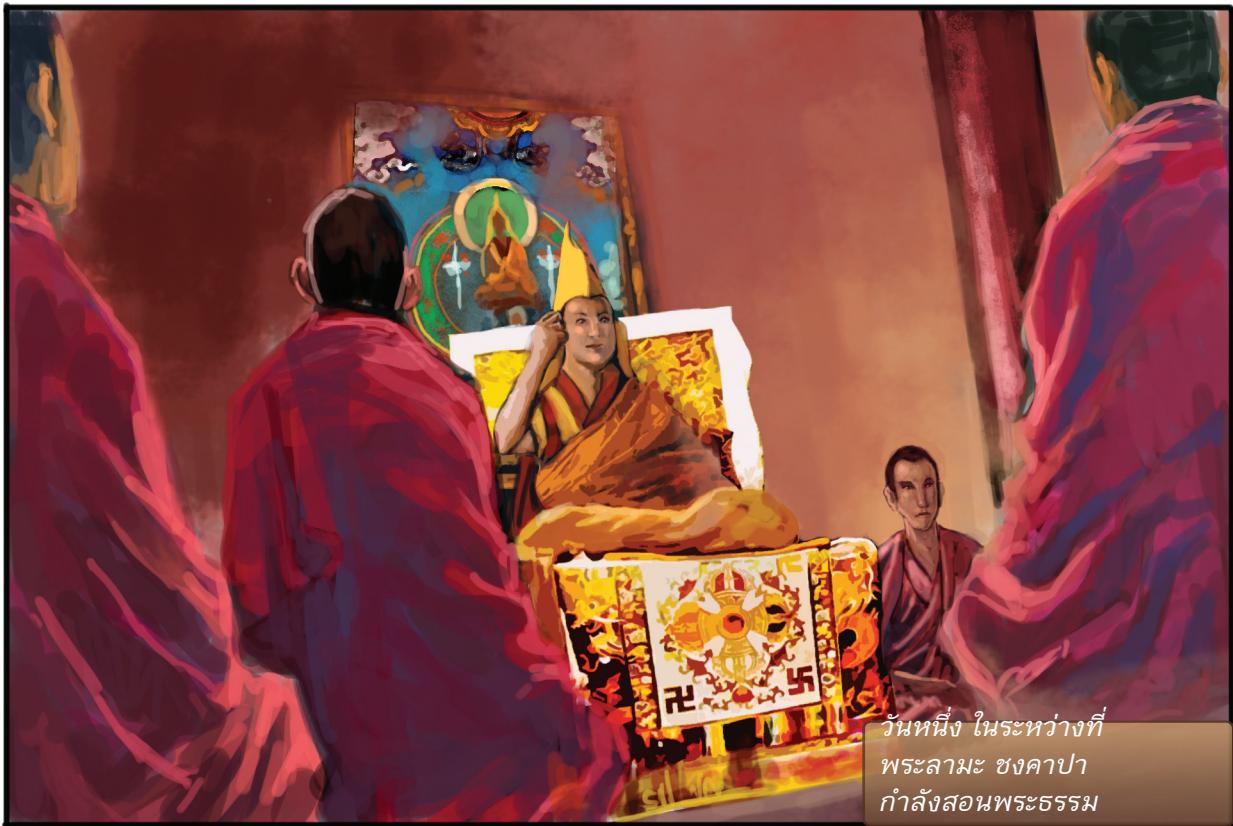
ພຣະຊຸລຊືນ ດົກໍາປາ ແລເຊ່ານ

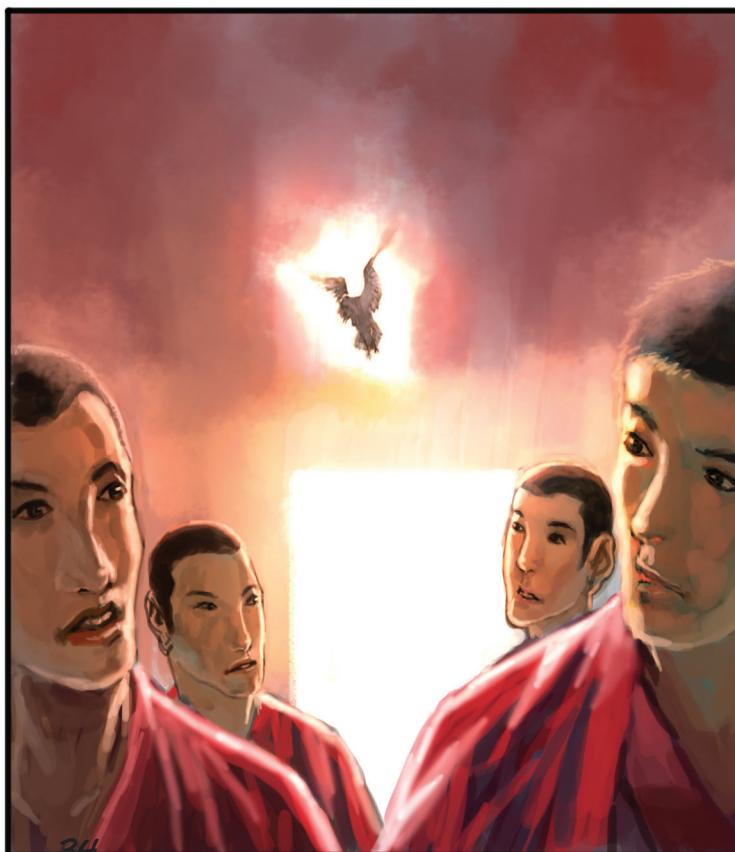
ในเวลาต่อมาพระบุตาน รินเชน ดรูบ
ได้กลับมาเกิดที่ตอนกลางของทิเบต
โดยท่านได้เกิดเป็นหนีงในแปดสูกศิษย์เอกของ
พระلامะ ชงคาปา (Lama Tsongkhapa)
มีชื่อว่า ดูลชิน ดรคปา เกลเชน
ซึ่งชื่อของท่าน “ดูลชิน”
หมายถึง ผู้ที่ถือศิล และพระวินัยอย่างเคร่งครัด

วัดกาเด็น สร้างเสร็จสมบูรณ์เมื่อปี คศ 1409
และได้กลับมาเป็นวัดแรก และเป็นสถานที่สำหรับ
ศิษย์ที่สำคัญในนิกายเกลุกปะ
(Gelugpa lineage) ซึ่งก่อตั้งโดย
พระلامะ ชงคาปา (Lama Tsongkhapa)

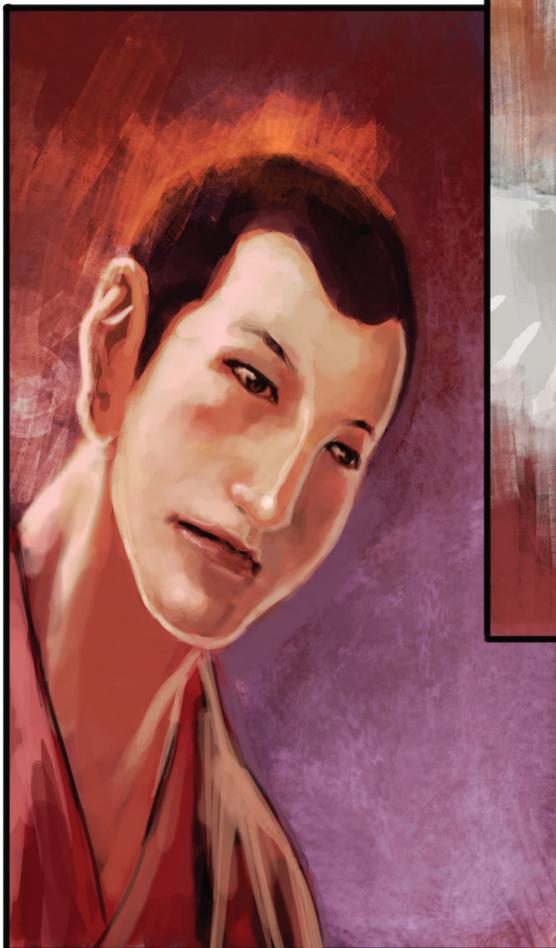

nakphirab si khaw taw hnieng reim bin wan
hen nio balsang khorong phralamah chung kapaa

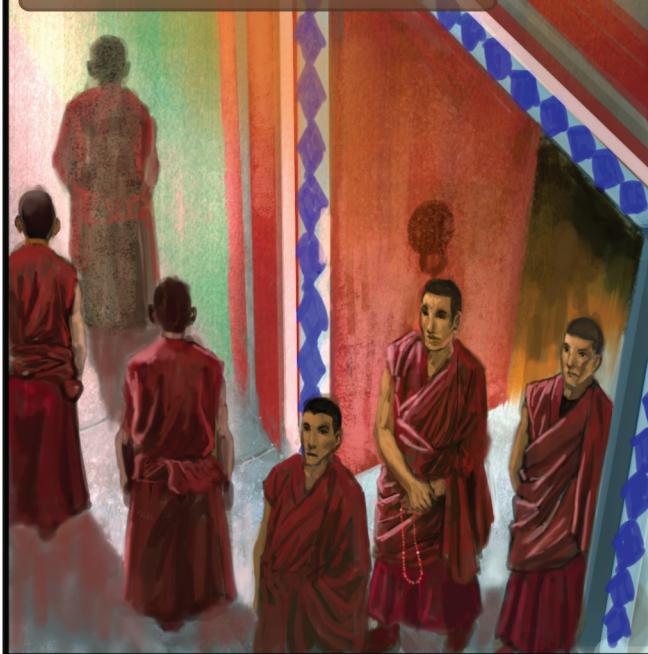

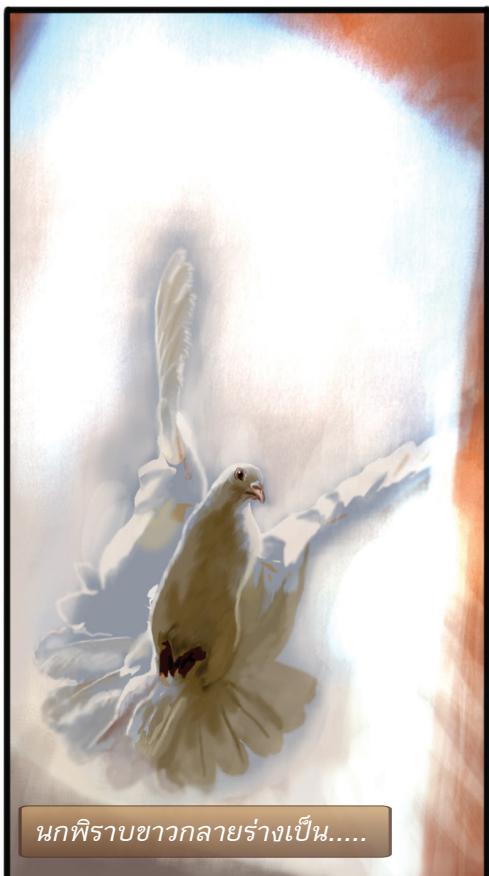
ระหว่างที่นกพิราบขาวตัวนี้
กำลังบินวนอยู่เหนืออุบลลังค์
พระดูลขิน ก็ตระหนักรู้ว่า
นกตัวนี้แท้จริงแล้ว
คือ พระธรรมบาลเนชุง(Nechung)

หลังจากการสอนพระธรรมได้เสร็จสิ้นลง
พระทุกครูได้เดินออกไปหมวด
จะเหลือก็แต่เพียงพระคุลชิน

เนชุง
ทำไมท่านจึงมารับกวน
การสอนของอาจารย์
ของอาทิตมา

นกพิราบขาวกล้ายร่างเป็น.....

เด็กผู้ชาย

ถึงเวลาการกำเนิดของ
พระผู้ปกป้องรักษาธรรม
องค์พิเศษ เพื่อที่จะปกป้อง
พระธรรมคำสอนที่สมบูรณ์แบบ

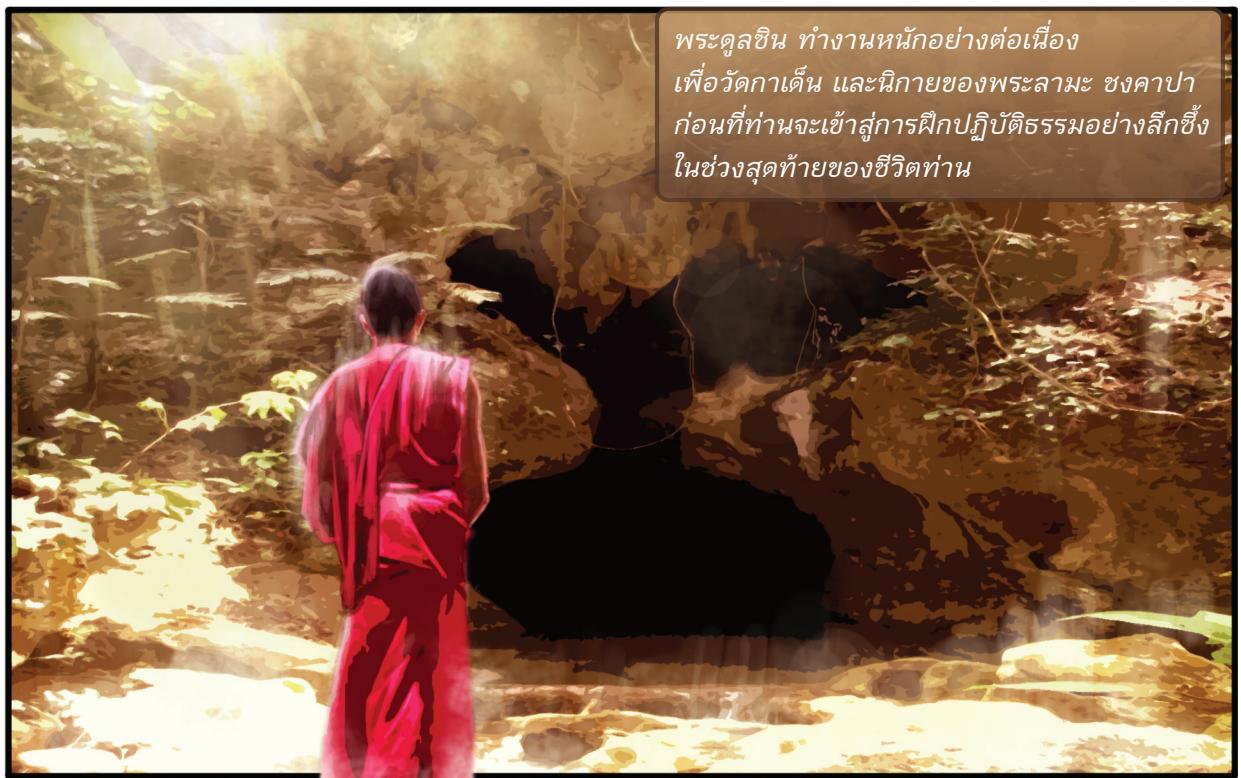

ได้โปรดชี้แจง
บัลลังค์ เพื่อเป็นตัวแทน
ของพระلامะ ชงคาปा
บนโลกนี้ด้วยเกิด

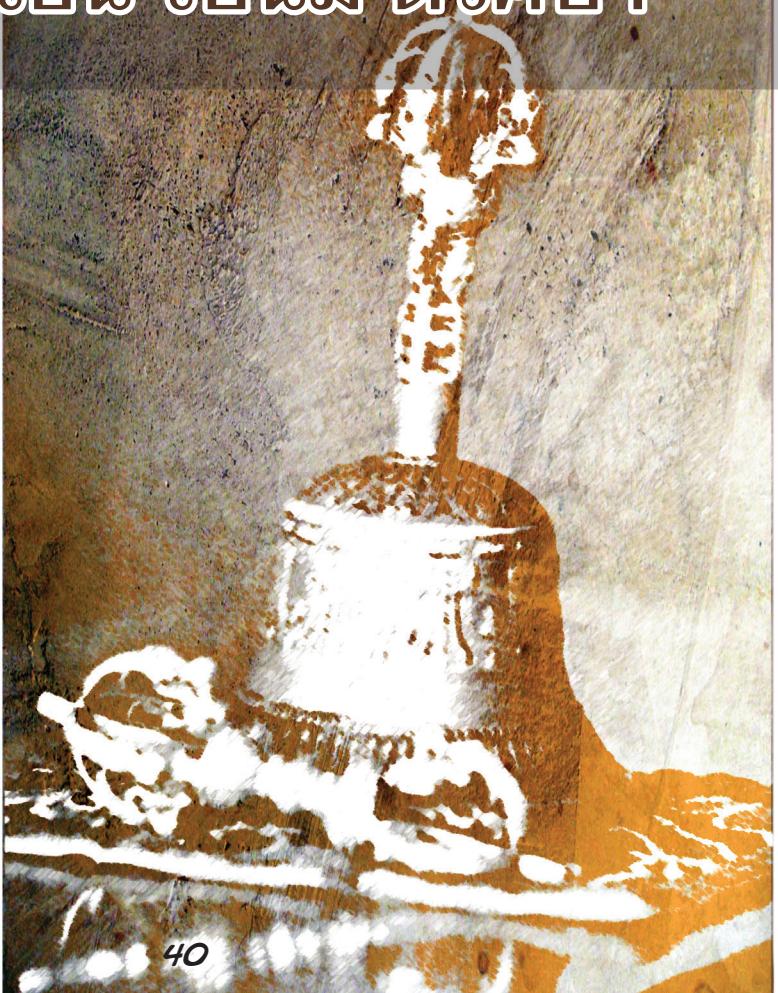
พระเกลซับเจ(Gyaltsab Je)
ท่านเป็นบุคคลที่สมควรจะดำรงตำแหน่ง^๑
กาเต็น ทรีป่า อัตมามีความปรารถนาที่จะ^๒
อุทิศตนในการปกป้องรักษา และเผยแพร่^๓
คำสั่งสอนของพระلامะชงคาปা^๔
ให้เจริญสืบท่อไป

พระดูลขิน ทำงานหนักอย่างต่อเนื่อง
เพื่อวัดกาเต็น และฝึกกายของพระلامะ ชงคาปा
ก่อนที่ท่านจะเข้าสู่การฝึกปฏิธรรมอย่างสึกซึ้ง^๕
ในช่วงสุดท้ายของชีวิตท่าน

บทที่ ๖

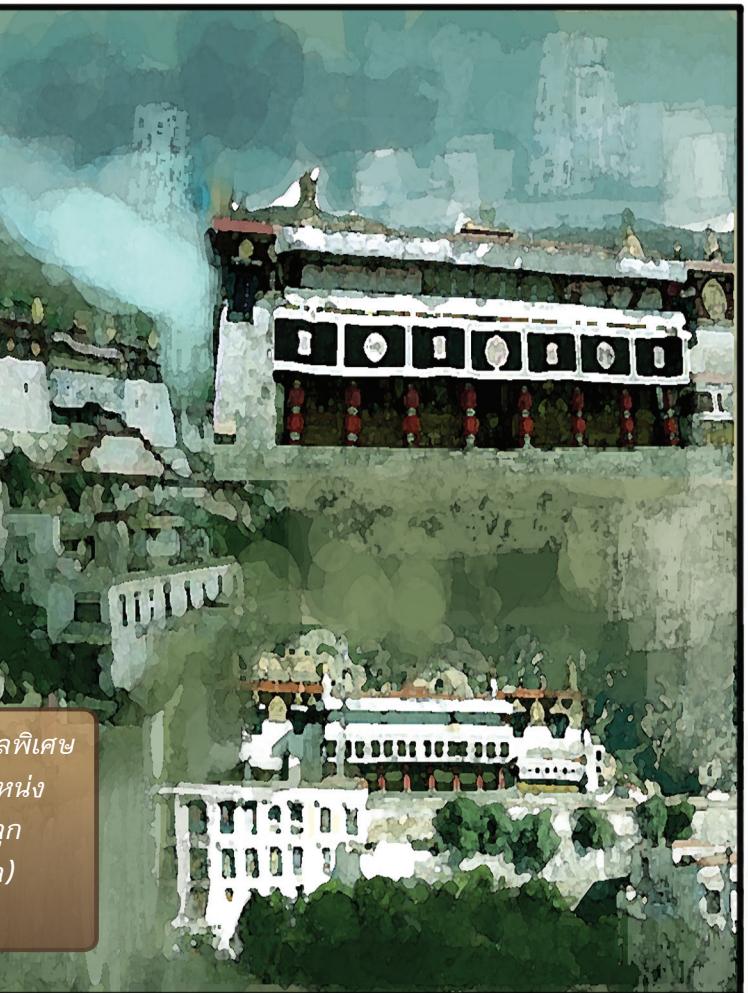
พระปั้นเซ่น ไชน์ม ดรั่งคป่า

ในชาติต่อมาในปี คศ 1478 พระ
ดูลเชิน ดรัคปา เกลเซน ได้เกิดเป็น
นักประชัญญ์และสียะลาด มีนามว่า
พระปันเชน โซนัม ดรัคปา

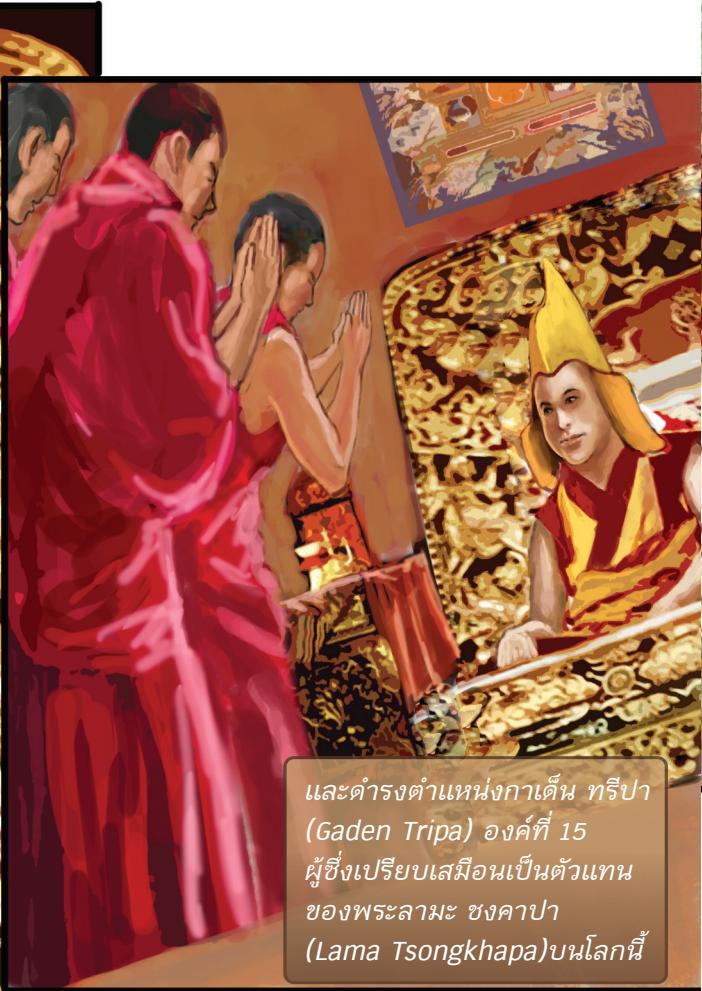

พระปันเชน โซนัม ดรัคปา ถือว่าเป็นบุคคลพิเศษ
เนื่องจากมีท่านเพียงผู้เดียวที่ได้ดำรงตำแหน่ง^ง
เจ้าอาวาสวัดหลัก 3 วัดของนิกายเกลูก
อันได้แก่ วัดกาเด็น(Gaden) วัดเซร่า(Sera)
และวัดเดรบุง(Drepung)

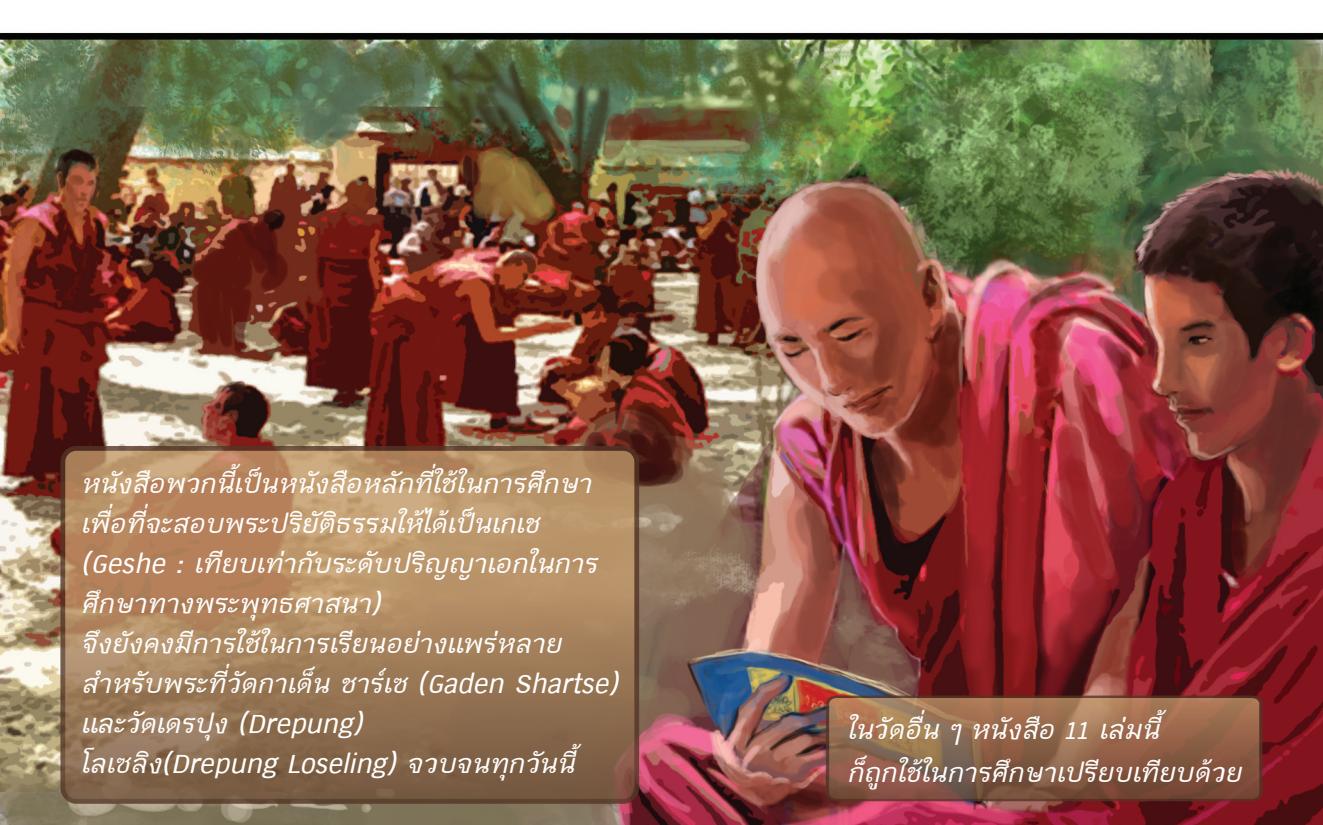
ท่านได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสของ
วิทยาลัยลงฟ์ กุยโตะ ตั่นตะระ^(Gyuto Tantric College)

และดำรงตำแหน่งกาเต็น ทริป้า^(Gaden Tripa) องค์ที่ 15
ผู้ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตัวแทน
ของพระلامะ ชงคาปา^(Lama Tsongkhapa)บนโลกนี้

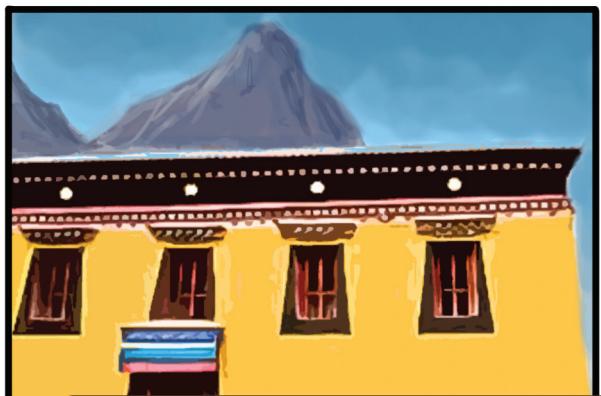
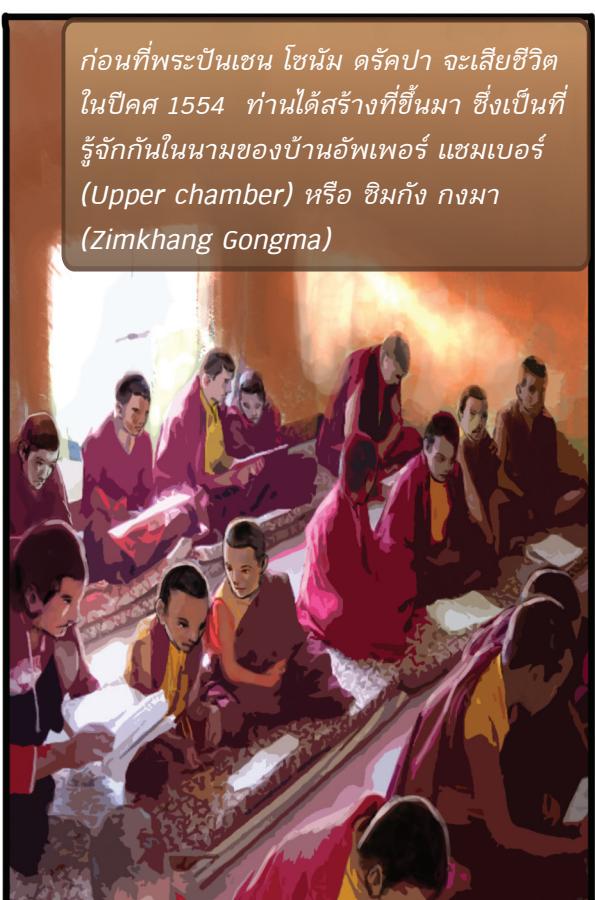
พระบันชณ โชนัม ตรัคปา เป็นทั้งนักปรัชญา
นักบัณฑิต ผู้ซึ่งมีสถิติปัญญาเฉียบแหลม
ท่านเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางจากการเขียน
เกี่ยวกับหลักปรัชญาทั้ง 11 เล่ม

หนังสือพวกนี้เป็นหนังสือหลักที่ใช้ในการศึกษา เพื่อที่จะสอบพระปริยัติธรรมให้ได้เป็นเกจเช (Geshe : เทียบเท่ากับระดับบริบูรณ์) ในการศึกษาทางพระพุทธศาสนา จึงยังคงมีการใช้ในการเรียนอย่างแพร่หลาย สำหรับพระที่วัดกาเต็น ชาาร์เซ (Gaden Shartse) และวัดเดรบุง (Drepung) และเชลิง(Drepung Loseling) จบจนทุกวันนี้

ในวัดอื่น ๆ หนังสือ 11 เล่มนี้ ก็ถูกใช้ในการศึกษาเบรียบเทียบด้วย

ก่อนที่พระปานчен โซนام ดรัคปา จะเสียชีวิต ในปีคศ 1554 ทำนั้นได้สร้างที่ขึ้นมา ซึ่งเป็นที่ รู้จักกันในนามของบ้านอัพเพอร์ แซมเบอร์ (Upper chamber) หรือ ซิมกัง กงมา (Zimkhang Gongma)

ที่มาของชื่อนี้ มาจากคำแห่งที่ตั้งของบ้าน ซึ่งตั้งอยู่บนที่สูงสุดของเดรบุง(Drepung) และ อยู่ด้านใต้ของนามหมาแหာหงากปา(Ngakpa) ซึ่งใช้เป็นที่ถือครรภะ หรือบุจชา วิสัยตาม ในหลักธรรมของพระสงฆ์ใหญ่น้อยตาม พระพุทธศาสนาแบบบธิเบต

บทที่ 7

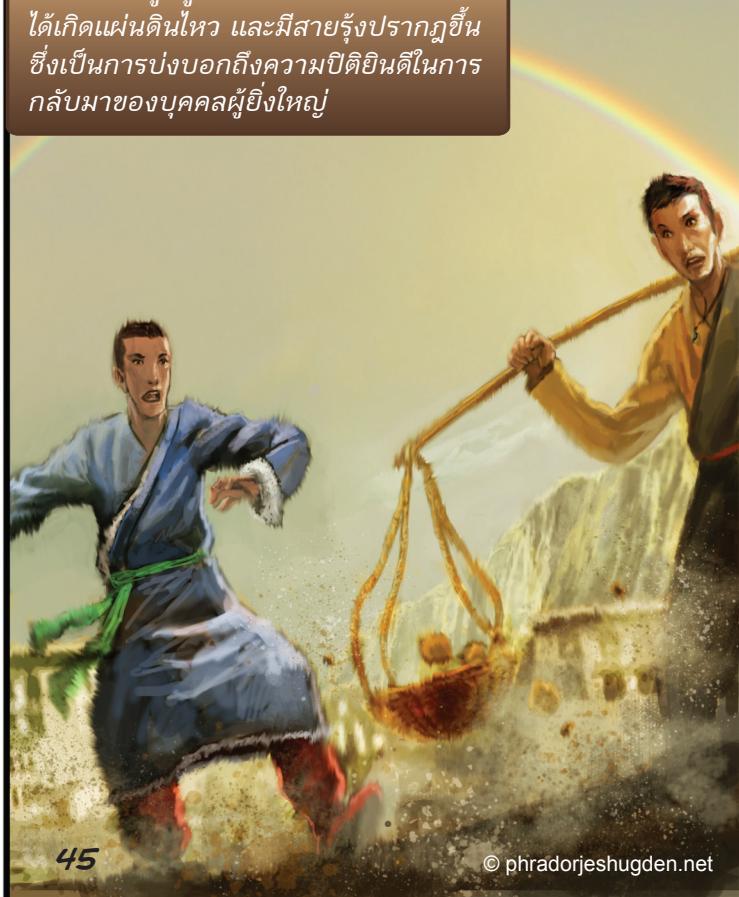
พระนูโภ ธรรมปา เกลเซ่น

ในเวลาต่อมาอีก 2-3 ชาติ ในปี
คศ 1619 พระบ้านเซน โซนัม ดรัคปา
ได้กลับมาเกิดเป็นพระทูลกุ ดรัคปา
เกลเซน บุคคลผู้ที่มีพลอย่างยิ่งใหญ่
ต่ออนาคตของพระพุทธศาสนา

องค์ดาไลلامะที่ 4 ได้มรณภาพในปีคศ
1617 ซึ่งต่อมามีเด็ก 2 คนที่จะถูกคัดเลือก
เพื่อมาดำรงตำแหน่งขององค์ดาไลلامะที่ 5

ตอนที่พระทูลกุ ดรัคปา เกลเซนถือกำเนิด
ได้เกิดแผ่นดินไหว และมีสายรุ้งปรากฏขึ้น
ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความปิติยินดีในการ
กลับมาของบุคคลผู้ยิ่งใหญ่

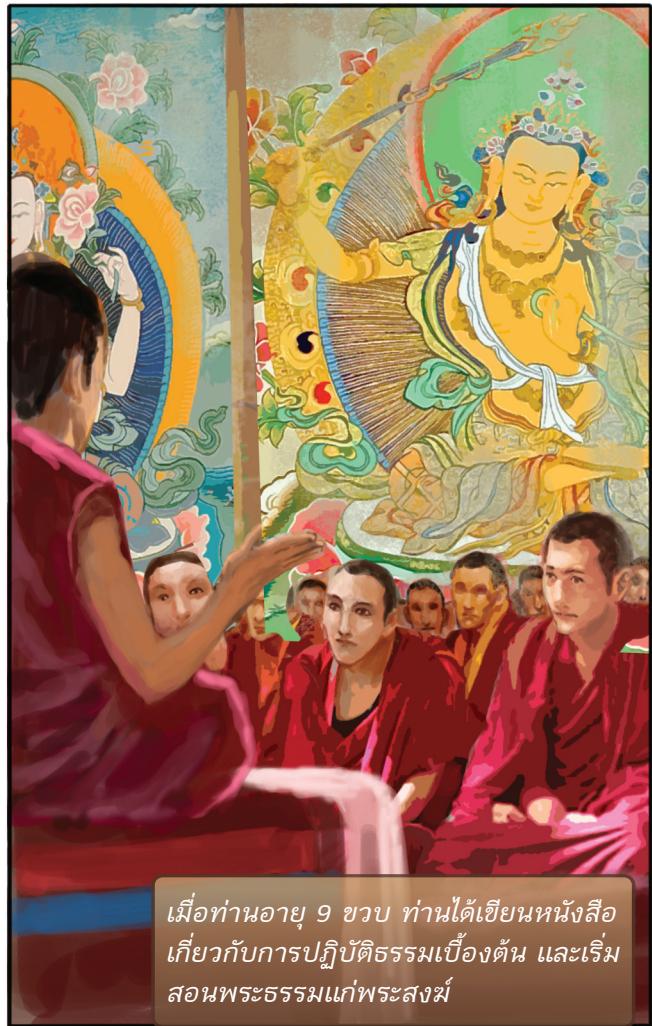

ตอนที่ท่านอายุได้ 6 ขวบ ชีงเท่ากับอายุของเจ้าตอนนี้ นิโคลัส ได้มีการประกาศอย่างเป็นทางการว่าท่านทูลกู ดรัคปा เกลเซน คือการกลับชาติมาเกิดของท่านซิมกัง กงมา(Zimkhang Gongma) และท่านได้รับการประทานชื่อจากองค์ปัญชนก لامะ(Panchen Lama) ว่า ทูลกู ดรัคปा เกลเซน

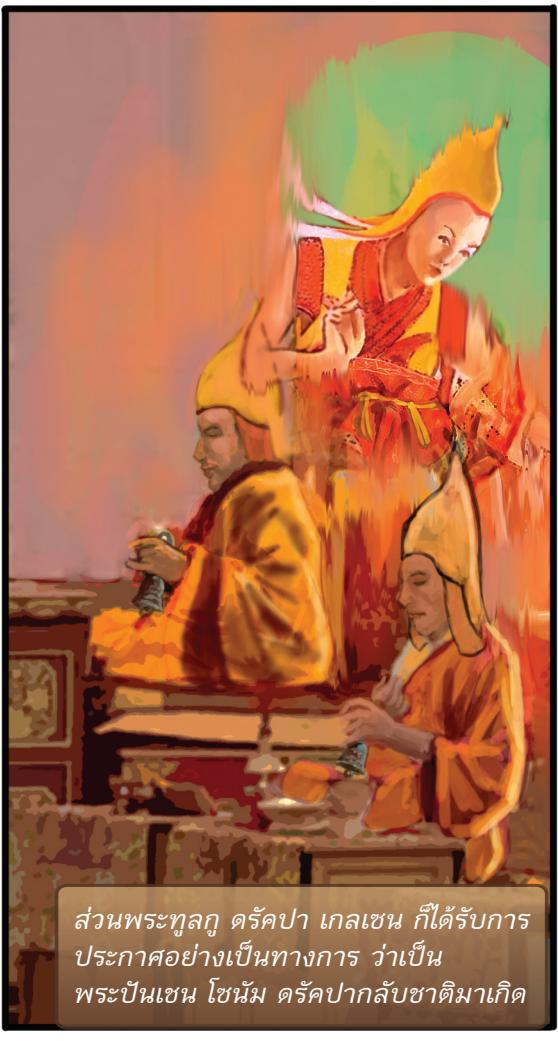
ท่านสามารถจับสิ่งของที่ใช้ในการสวดมนต์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และสามารถจดจำบทสวด และบทเรียนที่ได้เพิ่งได้รับมาทั้งหมด

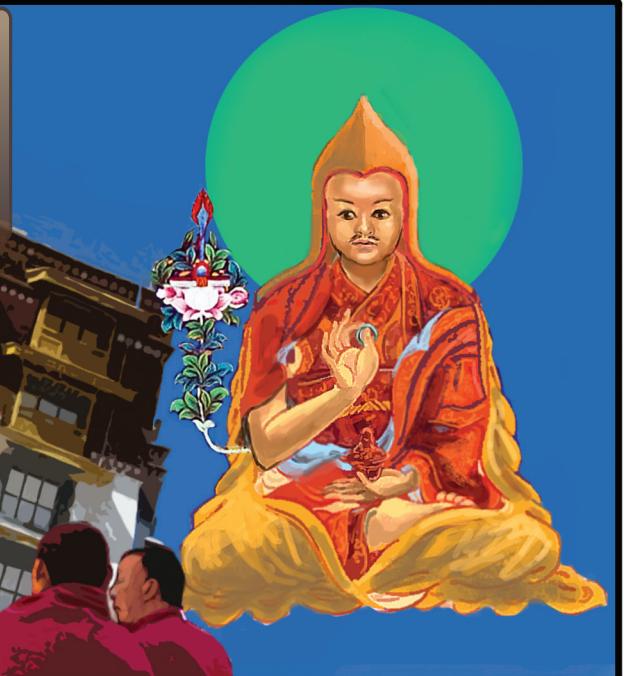
เมื่อท่านอายุ 9 ขวบ ท่านได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมเบื้องต้น และเริ่มสอนพระธรรมแก่พ尔斯งฟ์

ตอนที่ ทูลกุ ดรัคปा เกลเซน และง่าวัง ลوبซัง กัลโซ (Ngawang Lobsang Gyatso) เข้ามาอยู่ที่วัด ทึ่งสองอยู่ที่เดรปุง แหงกปা(Drepung Ngakpa) ซึ่งทึ่งสองอยู่ใต้การดูแลสั่งสอนของ องค์ปันชนลามะที่ 4 ที่มีชื่อว่า ลوبซัง ໂช基 เกลเซน(Lobsang Chokyi Gyaltsen)

ในเวลาต่อมาพระทูลกุ ดรัคปา เกลเซน
ได้ย้ายไปอยู่ที่อัพเพอร์ เชםเบอร์(upper chamber)
หรืออีมกัง งงมา(Zimkhang Gongma)
ซึ่งท่านเป็นคนสร้างเองในชาติที่เกิดเป็น
พระบันช่น โซนัม ดรัคปา

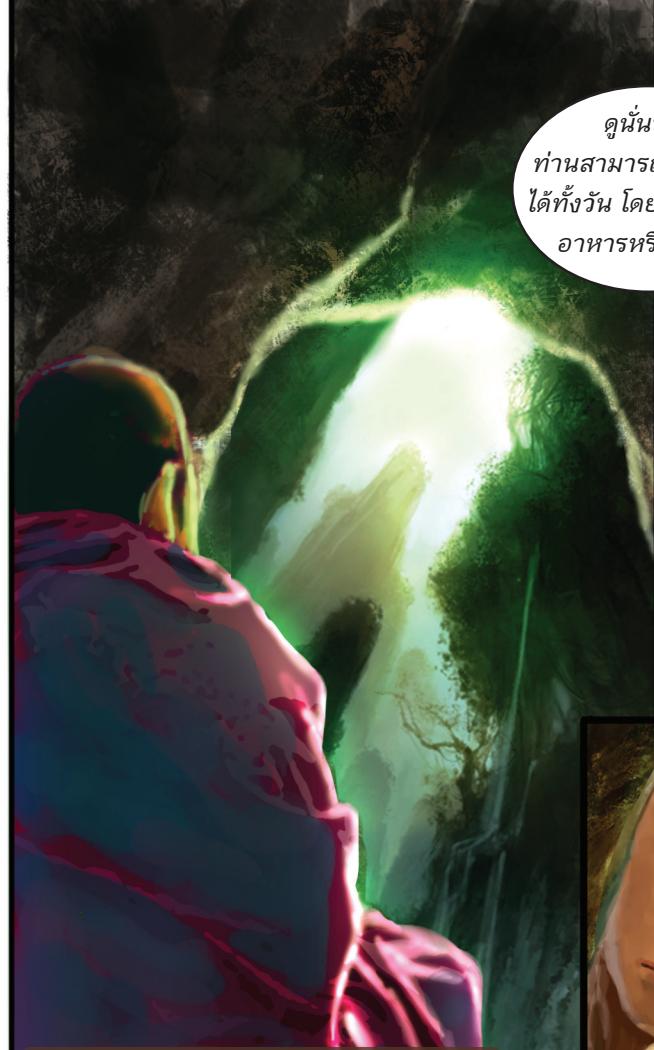
องค์ด้าไลلامะที่ 5 ก็พำนักอยู่ที่ไกลั่ ๆ
ทีโลว์เวอร์ แซมเบอร์ (lower chamber)
หรือซิมกัง อ็อกมา (Zimkhang Ogma)

บางคนคิดว่าองค์ด้าไลلامะที่ 5
กับพระทูลกุ ดรัคปา เกลเซนเป็นคู่ปรับกัน
ซึ่งเป็นการเข้าใจผิด เนื่องจากท่านทั้งสอง
ศึกษาเล่าเรียนหนังสือและสาดมโนต์ด้วยกัน
เป็นประจำด้วยความลงบราบรื่น
ภายใต้การสอนของอาจารย์คนเดียวกันคือ¹
องค์ปันแซน لامะ

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ติดตามขององค์ด้าไลلامะที่ 5
ยังคงอิจฉาและไม่พอใจในความมีชื่อเสียงของ
พระทูลกุ ดรัคปา เกลเซน

พระทูลก ดรคปा เกลเซนชื่นชอบการฝึกปฏิบัติธรรมและนั่งสมาธิ ท่านมีการฝึกปฏิบัติธรรมอย่างลึกซึ้งในถ้าเป็นประจำสม่ำเสมอในหลายร้อยถ้าในอิเบต

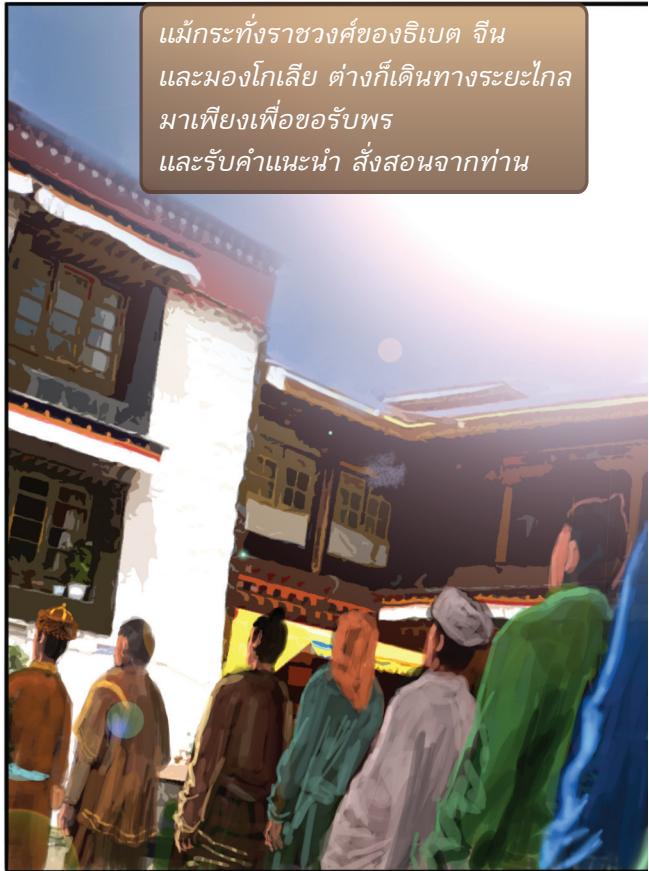

ท่านย้ายถิ่นเนื่องจากต้องการความสงบและเป็นส่วนตัว
ท่านไม่ชอบการมีชีวิตรสึ่ง ท่านเพียงแต่ต้องการฝึกปฏิบัติ
ธรรมและนั่งสมาธิตามลำพัง

พระภู่ลูก ดรคปा เกลเซน เป็นที่เคารพนับถือ
อย่างกว้างขวาง ผู้คนต่างพากันเลื่อมใสใน
ตัวท่าน และพากันมาจากทั่วทุกสารทิศเพื่อ
มากราบไหว้ และแสดงความเคารพต่อท่าน

แม้กระทั้งราชวงศ์ของธิเบต จีน
และมองโกลเสีย ต่างก็เดินทางระยะไกล
มาเพียงเพื่อขอรับพร
และรับคำแนะนำ ลั่งสอนจากท่าน

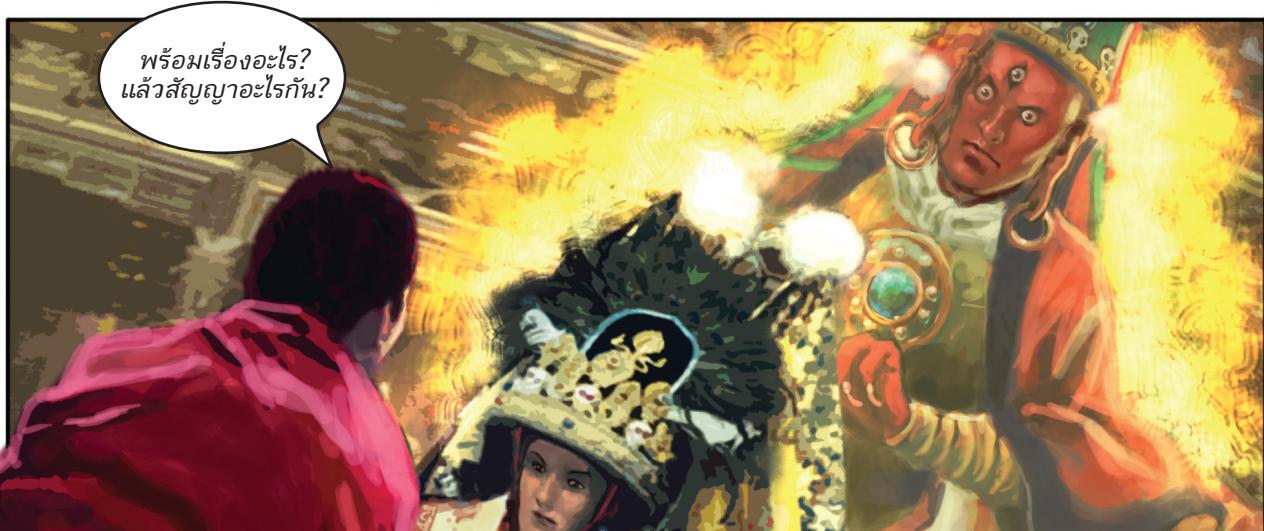

วันหนึ่ง พระทูลกู ดรัคปा เกลเซน
ได้พบกับพระธรรมบาลเนชุง
ผ่านร่างทรง

ร่างทรง คือ
คนที่ถูกเลือกโดยเฉพาะ
และจะมีการฝึกปฏิบัติอย่างพิเศษ
เพื่อให้ร่างกายสามารถเป็นช่องทางผ่าน
สำหรับจิตวิญญาณในภพต่าง ๆ ได้
อย่างเช่น เป็นช่องทางผ่าน
สำหรับพระธรรมบาล

บทที่ 8

การรอมรอนภารพของพระพุทธเจ้า
ธรรมคำปา เกลเซ่น

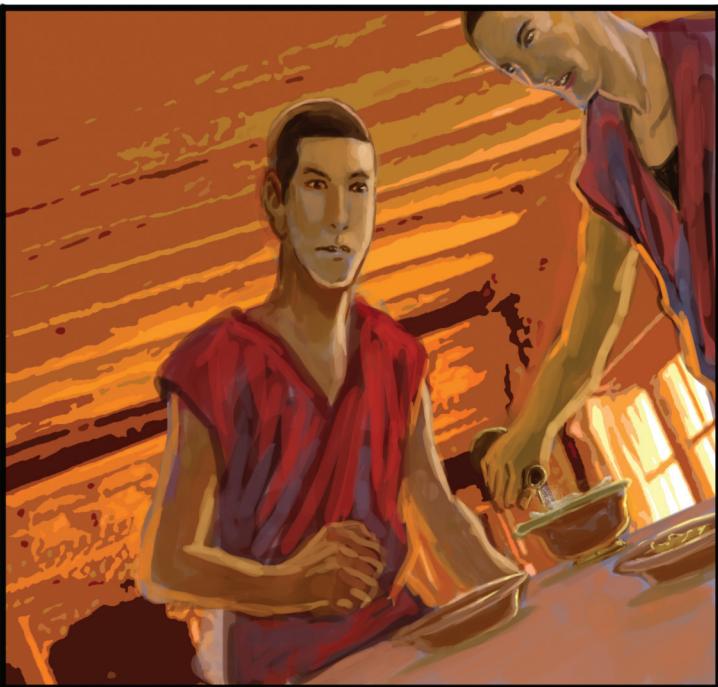

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เนชุงเริ่มสร้างสถานการณ์
เพื่อให้พระทูลกุ ดรัคปा เกลเซน กล้ายเป็น
พระธรรมบาล หรือผู้ปกป้องรักษาธรรม
ผู้ยิ่งใหญ่

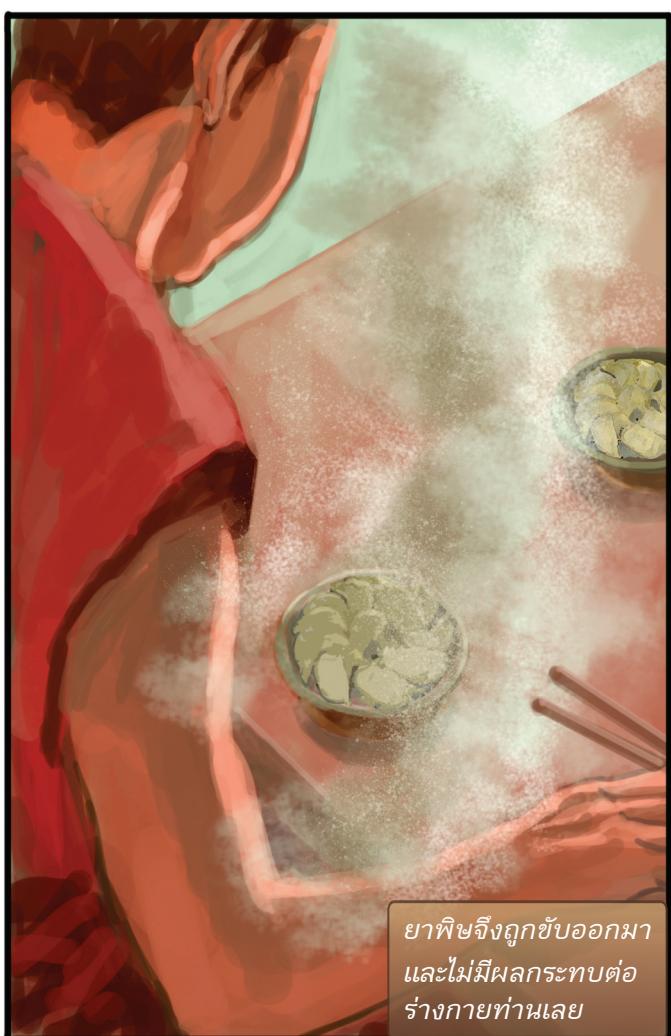
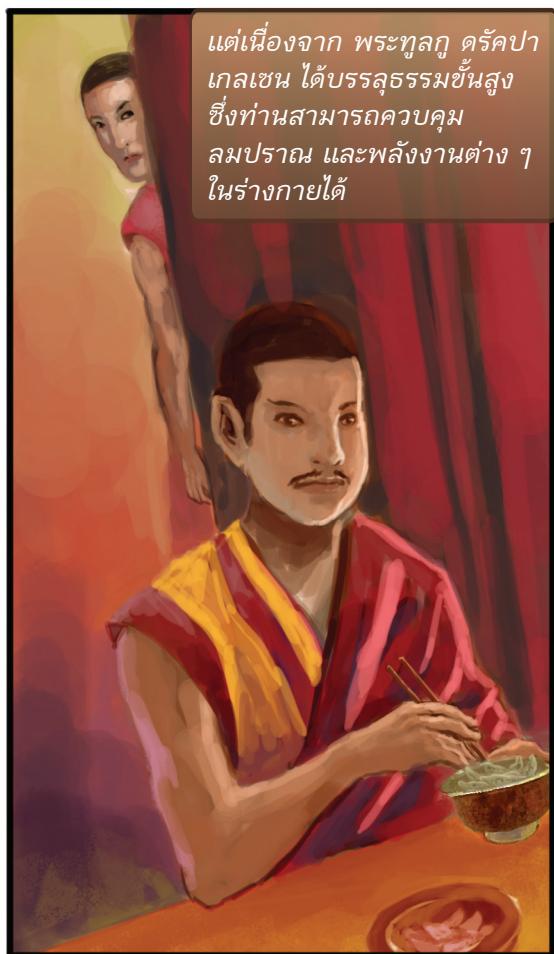

ดังนั้น พากเข้าจึงวางแผนยาพิษในอาหาร
ของพระทูลกู ดรัคปา เกเลเชน

แต่เนื่องจาก พระทูลกู ดรัคปา
เกเลเชน ได้บรรลุธรรมขึ้นสูง
ชั้นท่านสามารถควบคุม
ลมปราณ และพลังงานต่าง ๆ
ให้ร่างกายได้

ยาพิษเพียงแค่หยดเดียว
สามารถฆ่าจามรีให้ตัวได้
แต่พระทูลกุ ดรัคปा เกลเซน
กลับไม่เป็นอะไรเลย

ท่านรินโปเช
พวกเรออยากจะถวายสิ่งของ
ต่อท่าน

ในระหว่างการเข้าพบพระทูลกุ
ดรัคปा เกลเซน

ช้าาานาาก!
ย้ำกันกันกันกันกันส!!

ใจเย็น ๆ มาเนี่ย..
มาที่ห้องของฉัน ฉันมีเรื่อง
อยากระดูคุยกับพวากเหรอ

พระภู่ลูก ดรัคปा เกลเซ่น ทำให้
พวากเข้าประหลาดใจ

อื๊มมมมมมม??!

เดซี และเดปา
ฉันรู้ว่าพวากเจ้าคิดจะทำอะไร
มันไม่มีทางจะสำเร็จหรอก

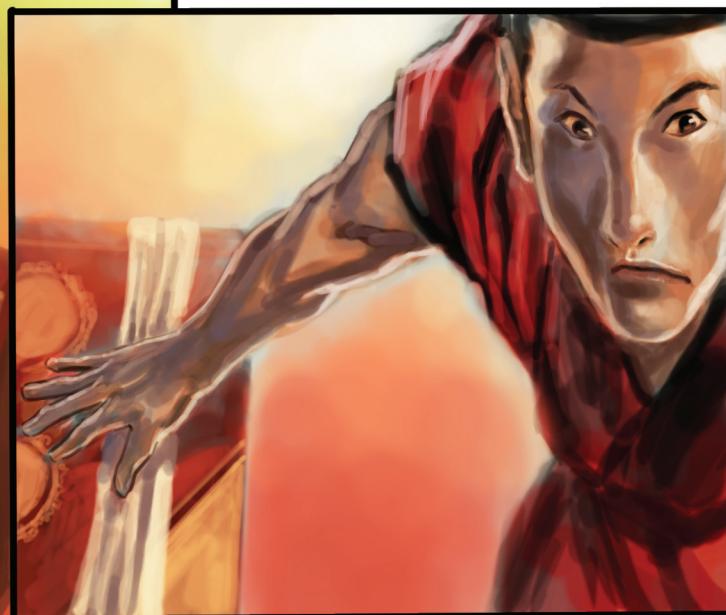
ท่านกำลังพุดถึง
เรื่องอะไร?

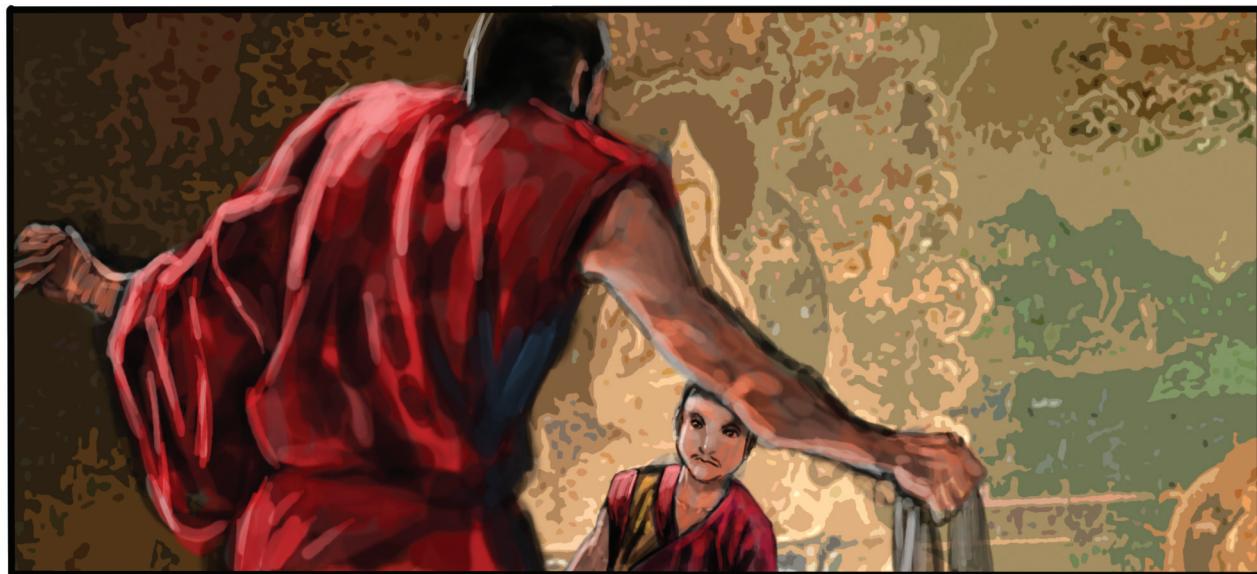
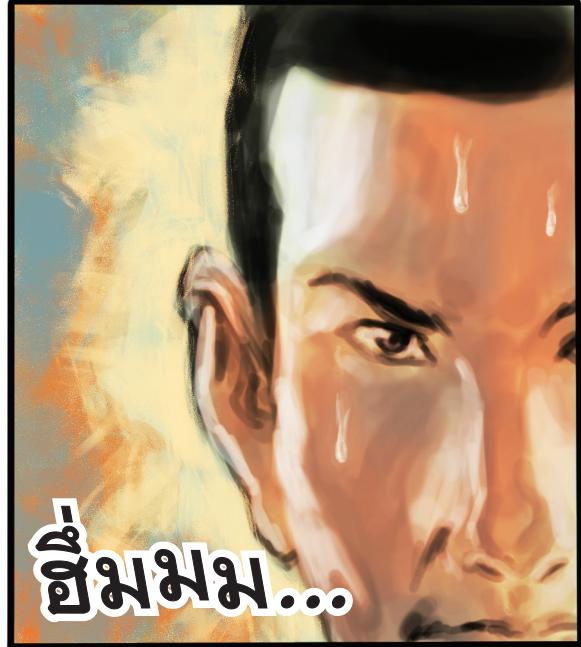
ไม่ต้องมา
ทำเสแสร้ง

ไม่..ไม่จริง
ท่านกำลังพุดถึง
เรื่องอะไรกัน?!

ฉันรู้ว่าพวากเจ้า
ต้องการที่จะม่าฉัน

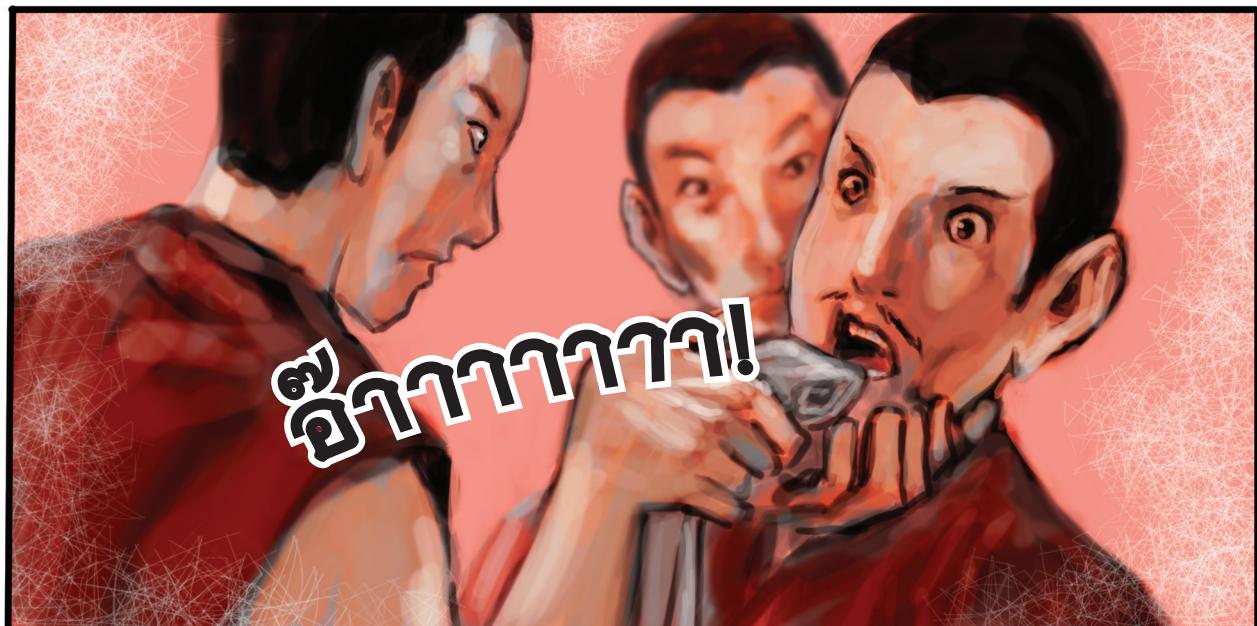

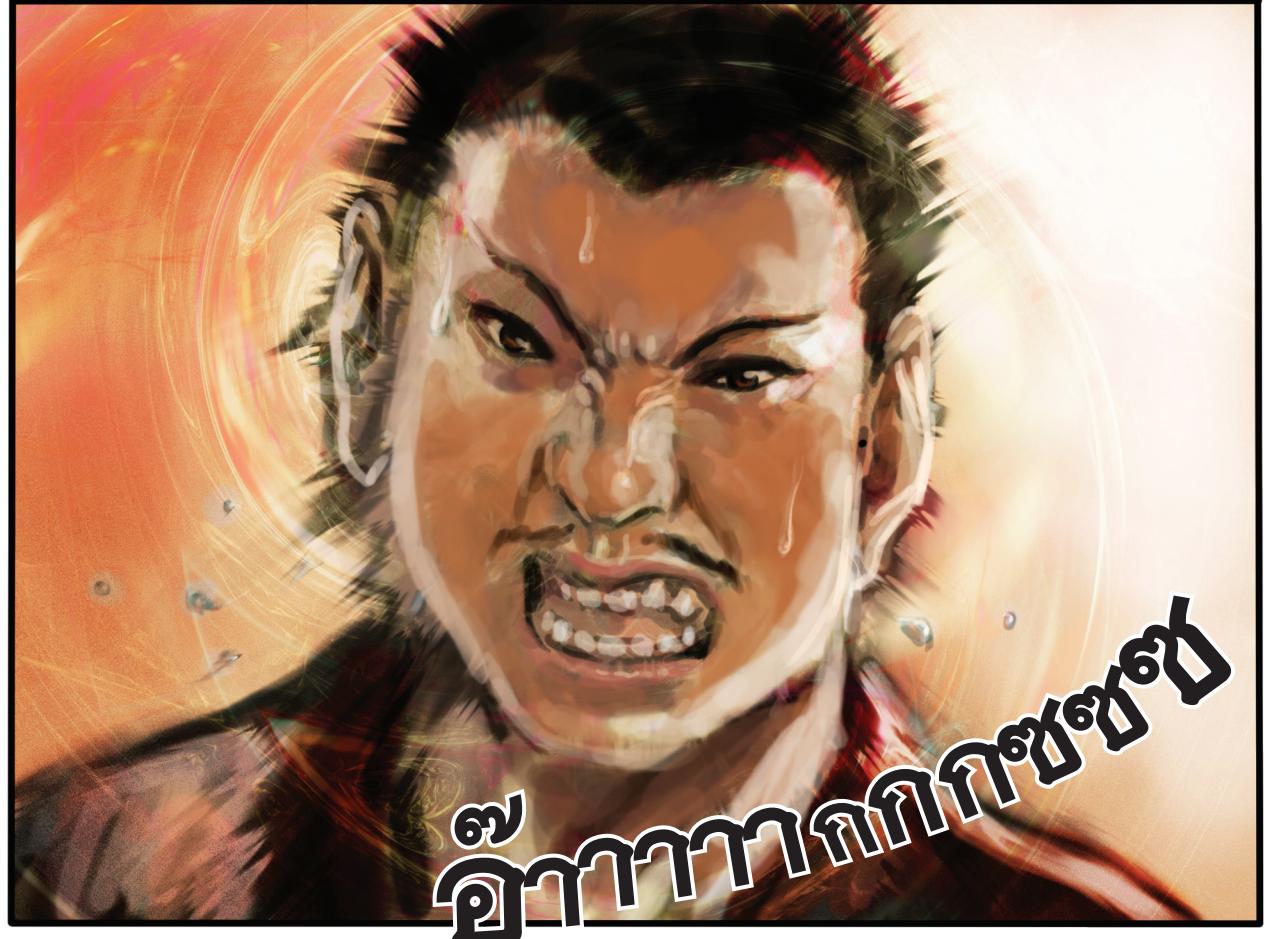

ฉือกากากา!

ขณะที่พระทูลกุ ตรัคปा เกลเซนกำลัง
จะหายใจไม่ออ ก พลังแห่งความดุร้าย
ได้ก่อการกำเนิดขึ้นในตัวท่าน

และท่านก็มรณภาพลง
เมื่ออายุได้ 38 ปี

บทที่ ๙

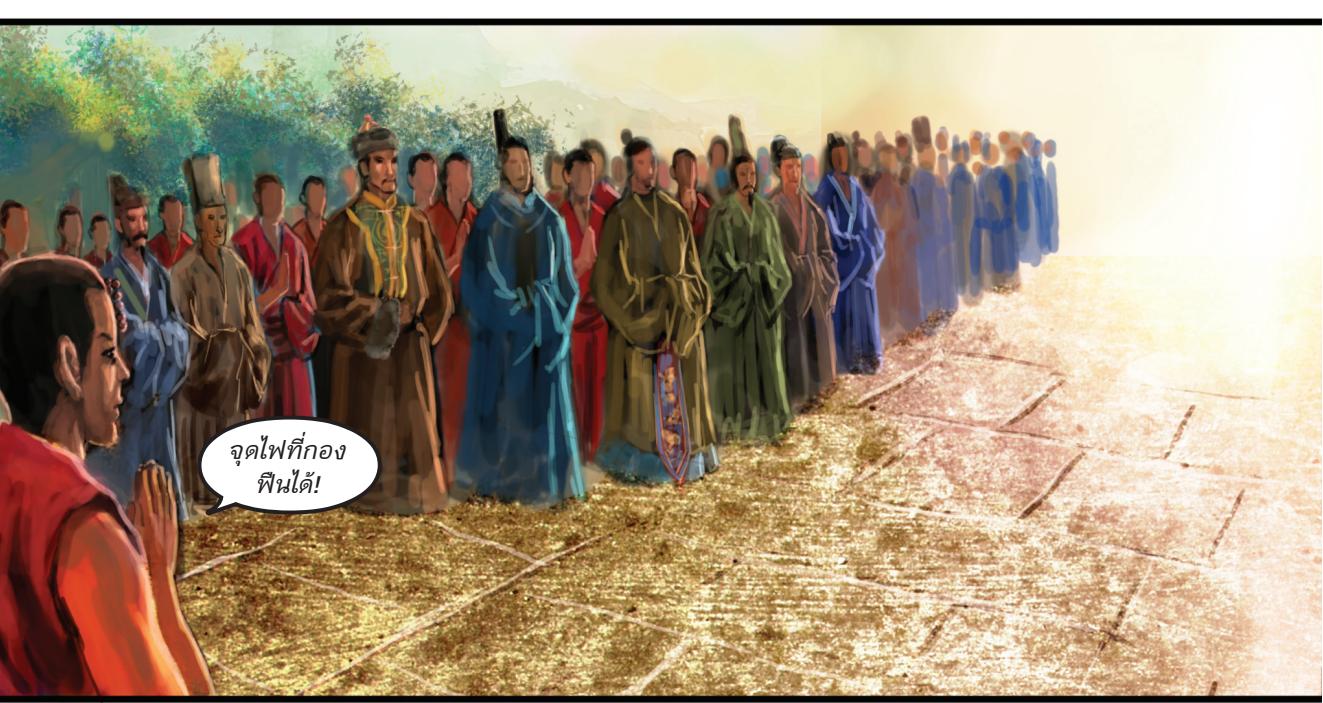
พิธีกรรมปักป้ายองค์กษัตริย์ธรรม

ผู้คนจากทั่วทุกสารทิศทั้งไกล้และใกล้
ต่างเดินทางมาร่วมเครื่องเพศ
ของพระพุทธ ดรัคป่า เกลเซน

พี่ชิมกัง อ้อกมา
ชึ่งองค์ค่าไลลาะทรงประทับอยู่

ໂປຣດີເທົ່ອກັບລັນດີວຍເຕີດ

ດຣັກປາ ແກລເຊນ
ລັນໄມ້ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນເລຍ

ລັນຂອໂທກ!

ອົງຄົດໄລລາມະ ເຂີຍນບຖສວດແບບ
ກລອນເພື່ອແສດງຄວາມຂອໂທກຕ່ອ
ພຣະກູງ ດຣັກປາ ແກລເຊນທັນທີ

ໄຟຍັງ
ຈຸດໄໝເຕີດໃບໜີ່ນິມ?

ໃຫ້ ລັນໄມ້ເຂົ້າໃຈ
ວ່າມັນເປັນ
ເພຣະວະໄຣ

ໃນບຖກລອນ ອົງຄົດໄລລາມະໄດ້
ເຂີຍນຍກຍ່ອງໜຳເຫັນສມບັດຂອງ
ພຣະກູງ ດຣັກປາ ແກລເຊນ ແລະໄດ້
ບຣະຍາຍຄວາມຮູ້ສຶກເສີຍໃຈອຍ່າງສຶກ
ສຶງຕ່ອກກະກະທຳຈາກຄນຂອງທ່ານ

เดียวกัน!

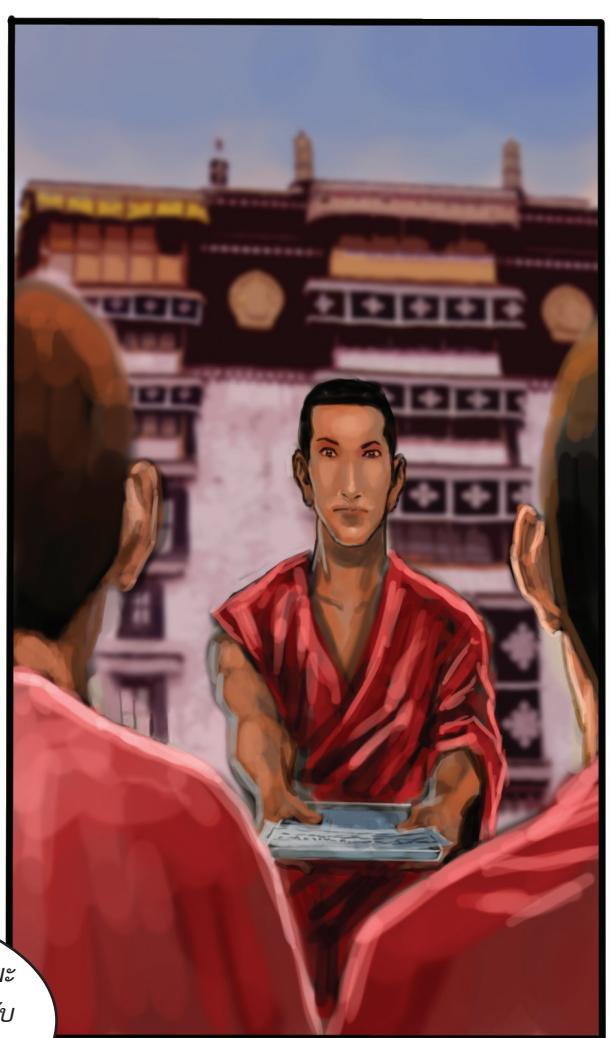
ดูนั่งชิ
ให้กำลังเดินมา

นั่นมัน
ผู้ติดตามของ
องค์ดาไลلامะนี่!

ฉันสงสัยเหลือเกินว่า
เขามาที่นี่เพื่ออะไร..

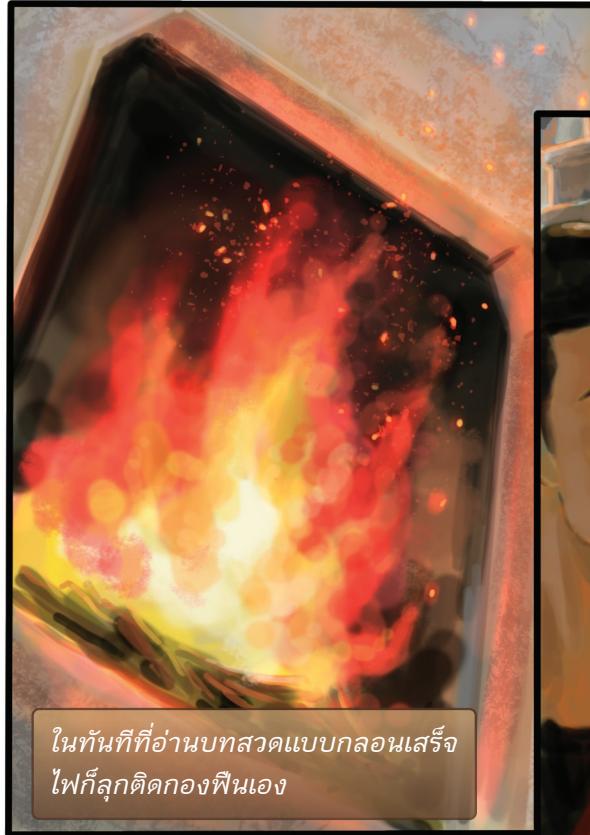
ดูท่าทางเคร่งเครียด
ด้วยซี

จดหมายจาก
องค์ดาไลلامะ...

จดหมายนี้มาจากองค์ดาไลลามะ
มั่นคือบทสรุปแบบกลอนสำหรับ
พระภูลูก ดรัคปา เกลเซน
ได้โปรดอ่านด้วยเต็ม

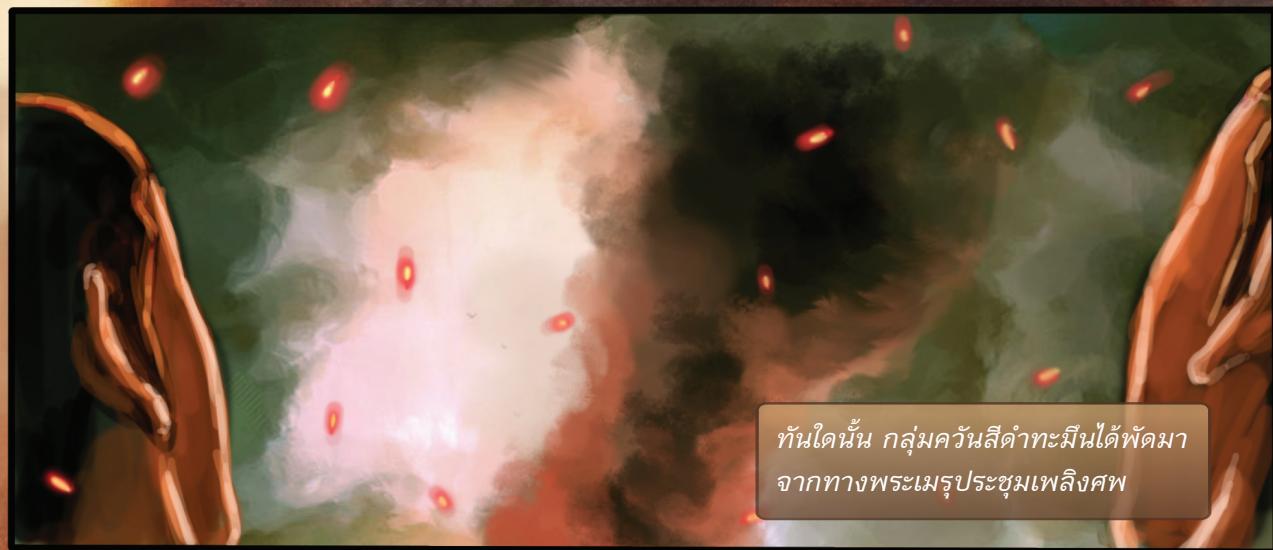

ในทันทีที่อ่านบทสวดแบบกลอนเสร็จ
ไฟก็ลุกติดกองพืนเอง

และนี่คือ จุดเริ่มต้นของวิกฤตการณ์ของ
พิเบต

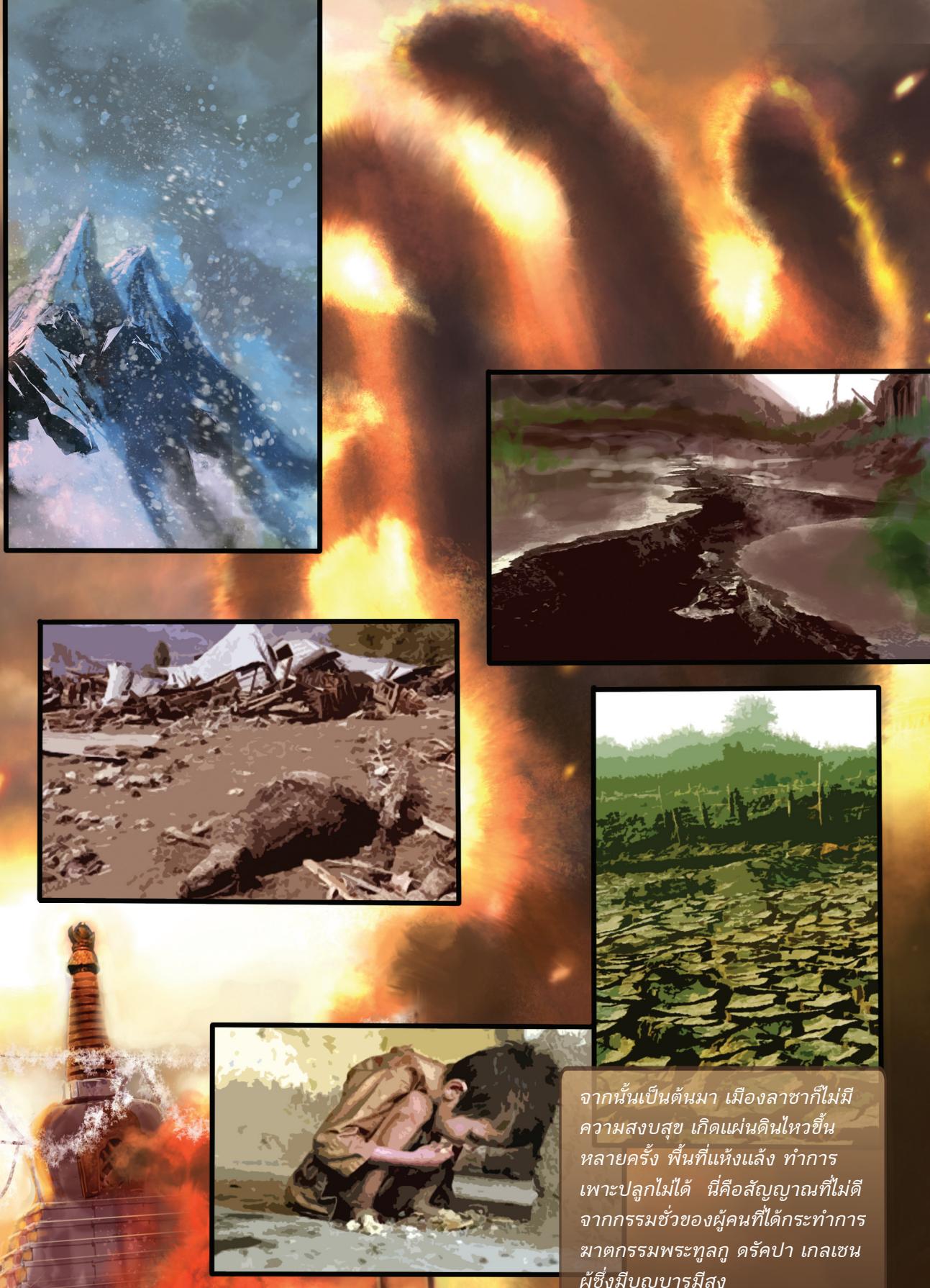

พวกราได้กระทำผิด
ต่อพระทูลกุ ดรัคปา เกลเซน
ท่านได้มรณะภาพ และได้กลับไปเป็น
วิญญาณชั่วร้ายที่มีความโกรธ

และได้แฝงบุคลุมไปทั่วเมืองลาชาในรูปของมือ^{ที่}น่ากลัว องค์ด้าไลلامะรัชสิกได้ทันทีว่า
มันเป็นลาภร้าย

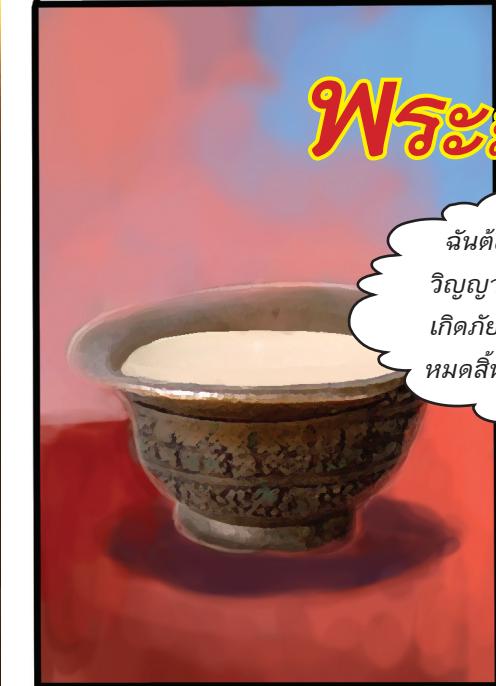
จากนั้นเป็นต้นมา เมืองลาชาเกิมีความสงบสุข เกิดແળດินไหเวขึ้น หลายครั้ง พื้นที่แห้งแล้ง ทำการเพาะปลูกไม่ได้ นิคิอสัญญาณที่ไม่ดี จากรรรมชี้ว่าของผู้คนที่ได้กระทำการมาตกรรมพระทูลกู ดรัคปา เกลเซนผู้ซึ่งมีบุญการมีสูง

ความไม่สงบสุขได้เกิดขึ้นทั่วประเทศ แม้แต่
องค์ดาไลลามะเอง ก็ไม่สามารถที่จะดีม
น้ำชาได้อย่างสงบใจ

เมื่อไม่มีทางเลือก องค์ดาไลลามะจึง
ขอความช่วยเหลือจากพระที่เก่งที่สุด
ในด้านการปราบวิญญาณที่ชั่วร้าย

พระมินดรลิง لامะ

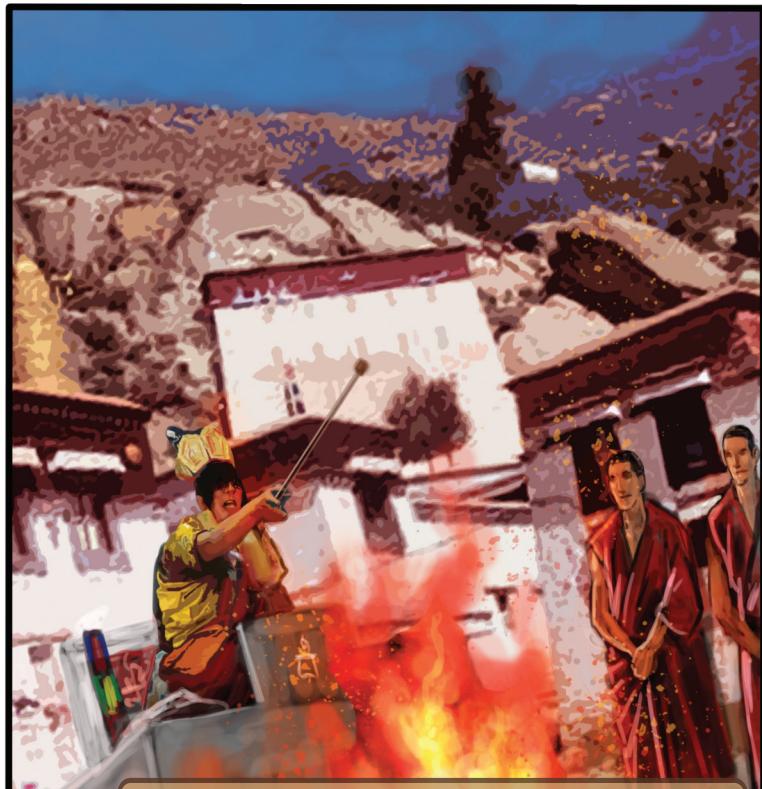

ฉันต้องการความช่วยเหลือ มี
วิญญาณชั่วร้ายกำลังทำทีเบตให้
เกิดภัยพิบัติ ได้โปรดกำจัดมันให้
หมดสิ้นด้วยพิธีบูชาไฟ(fire puja)

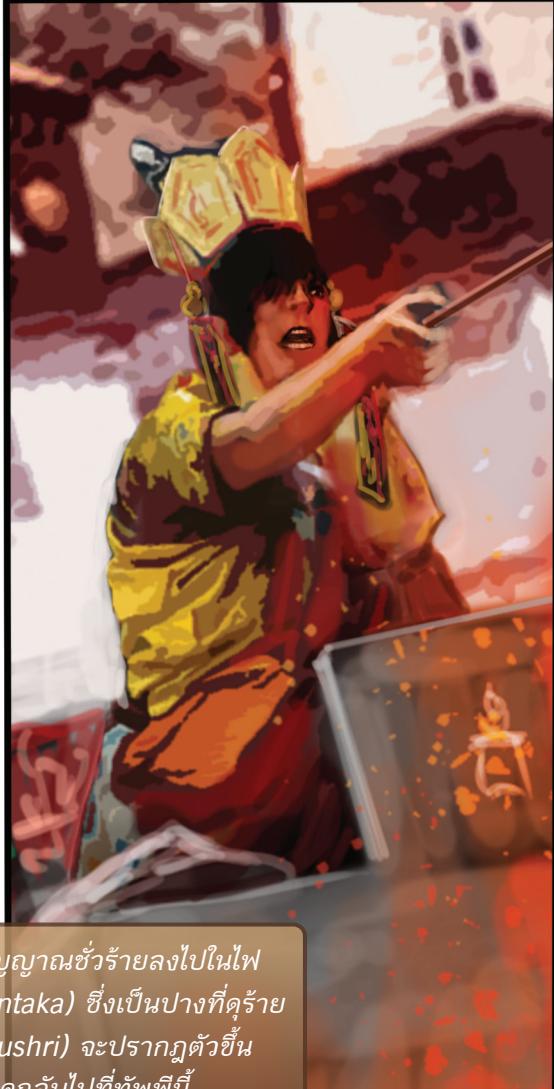

พระมินโดรลิง لامะ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพิธีกรรมบูชาไฟ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในด้านการกำจัดวิญญาณที่ชั่วร้าย

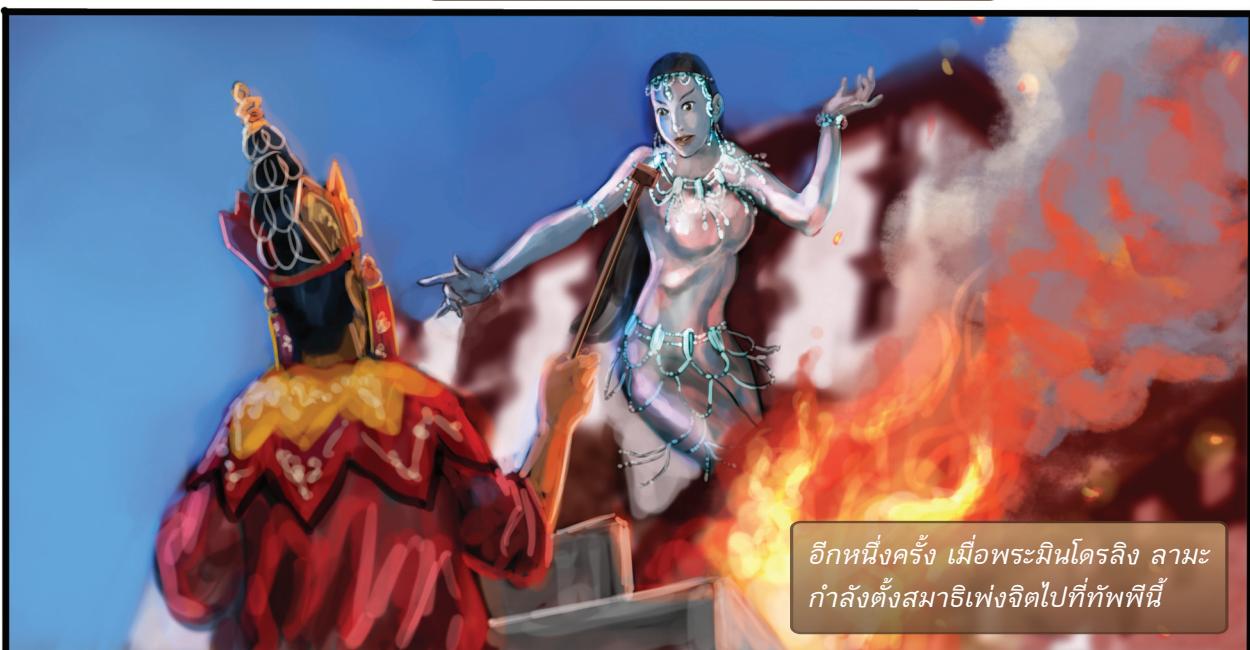

ด้วยสมารถที่เปี่ยมไปด้วยพลังอำนาจ พระมินโดรลิงจะนำเอาวิญญาณชั่วร้ายนี้ไว้ในสิ่งที่มีลักษณะเหมือนทับทิมอันใหญ่ ซึ่งจะเกลิงใบไนไฟให้เดนเผาเพื่อขัดวิญญาณชั่วร้ายให้หมดอำนาจไป แต่ในครั้งนี้ มีเรื่องแปลกประหลาดเกิดขึ้นตลอดเวลาการกำจัดด้วยวิญญาณชั่วร้ายนี้

แต่ละครั้งเมื่อท่านเทวัญญาณชั่วร้ายลงไปในไฟ
พระยาามานตากะ(Yamantaka) ซึ่งเป็นปางที่ดูร้าย
ของพระมัญชุศรี(Manjushri) จะปราภ្យาด้วยน้ำ
จากเปลวไฟ และกระโดดกลับไปที่ทับพินี้

วิกหనีสัคระ เมื่อพระมิน朵รลิง لامะ^๔
กำลังตั้งسامาริเพ่งจิตไปที่ทับพินี้

พระธรรมบาลเช็ททรับ(setrap) ปรากฏกายในร่างของผู้หญิงที่สวยงาม และเต้นเย้ายวน เพื่อที่จะรบกวนสมารถของพระมินโดรลิง

พระดอร์เจ ชูกเด็น(Dorje Shugden)
ออกจากทัพพีอันใหญ่ และหายตัวไป
พร้อมกับพระเช็ททรับ(Setrap)

องค์ดาไลลามะได้เขียนหนังสือประกาศอย่าง
เป็นทางการ พร้อมด้วยบทสรุปว่าพระดอร์เจ
ชูกเด็นถือกำเนิดโดยตรงจากพระทูลกู ดรัคปา
เกลเซนเป็นพระธรรมบาล ผู้ซึ่งปกป้องดูแลผู้
ปฏิบัติธรรมสำหรับยุคสมัยนี้

บทสรรเลริญพระดอร์เจ ชูกเด็น โดยองค์ด้าໄລ لامะที่ 5

ອມ

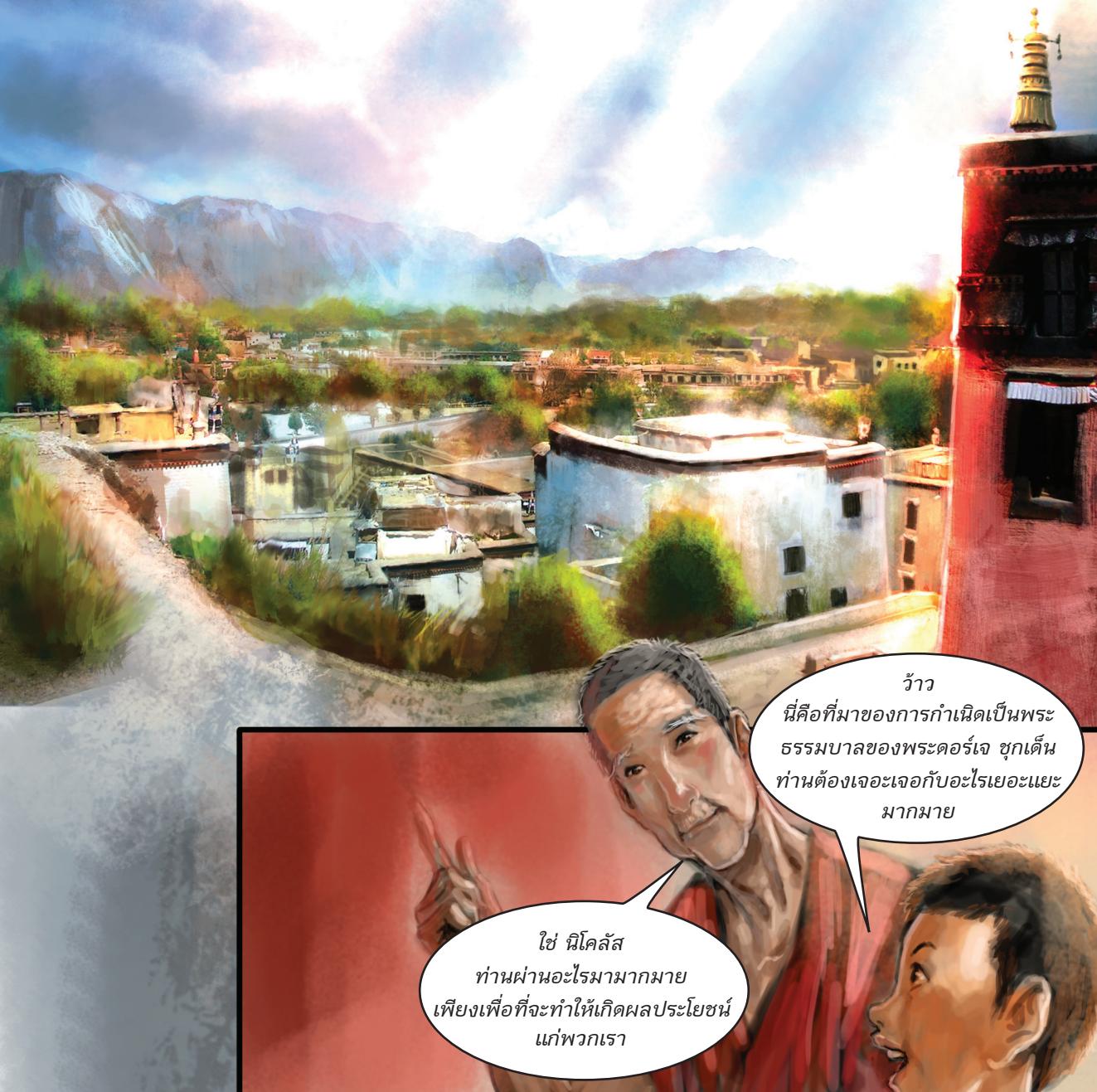
จากอาณาจักรซึ่งเป็นไปอย่างธรรมชาติ
ด้วยพลังที่ดูร้าย และรวดเร็วกว่าสายฟ้าแลบ
ท่านมีความกล้าที่จะตัดสินว่าสิ่งไหนดีหรือไม่ดี
ข้าพเจ้าขอเชื่อเชิญด้วยพลังแห่งศรัทธา
โปรดมาที่นี่ด้วยเกิด

ทรงสมจิวต บนมองกุญประจำดับด้วยหนังแ雷ด
มือขวาถือไม้ที่อลงการ มือซ้ายถือหัวใจของมนุษย์
ประทับอยู่บนสัตว์ เช่น พญานาค และนกครุฑ
ผู้ซึ่งสัญญาณในหลุมฝังศพทึ้งหลาย
ข้อขอสรรเลริญพระองค์ท่าน

ความสัมพันธ์ที่ดีงาม เครื่องลักษณะ และรัญญาหาร
ทึ้งจากภายนอก ภายใน และการฝึกปฏิบัติ
สิ่งของสวยงาม และของต่าง ๆ ถูกจัดวางอย่างสวยงาม
ถึงแม้ว่า เมื่อก่อนนี้ ความปราณາของข้าอาจดูโกรธ
ได้โปรดอย่าหยุดพลังอำนาจของท่าน ข้าขอเปิดเผยและสารภาพผิด

โปรดประทานพรให้ข้าสมปรารถนาอย่างรวดเร็ว
ช่วยบันดาลพรที่ขอให้สำเร็จลุล่วงอย่างง่ายดาย
ประดูดดึงเพชรที่เป็นร่างวัลแกคความสมหวัง
โปรดปกป้องดูแลพอกเราด้วยพระรัตนตรัยตลอดเวลา

นับแต่นั้นมา กลุ่มครัวสีดำทะมิ่นรูปปีวได้พัดหาย
ออกไปจากท้องฟ้าของเมืองลาชา วัวที่ใกล้ตาย
ลูกเห็บที่ตก แผ่นดินที่ไหว และสิ่งไม่ดี ทั้งหลาย
ได้หมัดสิ้นไป ทุกอย่างกลับมาเจริญรุ่งเรืองอีก
ครั้งหนึ่ง

บทที่ 10

ไปสู่สักขะ

ในเวลาต่อมา พระดอร์เจ ชุกเด็นก็ได้เดินทางไปสักยะ เพราะท่านมีความสัมพันธ์ที่แนบแน่นกับสักยะ และการกลับมาเกิดในชาติหนึ่งของท่านก็คือสักยะ บัณฑิตา

พระสังฆราชของนิกายสักยะ ผู้ซึ่งมีอพลังอำนาจจลุจง
ทราบได้ว่าท่านคือครุกลับชาติมาเกิด จึงได้อัญเชิญ
ท่านขึ้นประทับบนลังก์ และสร้างวิหารเพื่อถวายเป็น
เกียรติอุทิศ

การฝึกปฏิบัติบูชาต่อพระดอร์เจ ชุกเด็นได้ถือ^ก
กำเนิดจากที่นั่น ที่ซึ่งพระนิกายสักยะได้ประกาศ
ว่าพระดอร์เจ ชุกเด็นคือพระผู้ปกป้องรักษาธรรม
ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และพลังอำนาจของท่านจะ^{จะ}
ขยายใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ

หลักปฏิบัติที่สักดีสิกธ์นี้มีการปฏิบัติทึ้งในวัด และในกลุ่มประชาชน' ซึ่งจะมีพระดอร์เจ ชูกเด็นนิติํ
อยู่บนหิ้งพระของหลายฯ ครอบครัว พระดอร์เจ ชูกเด็นได้กล่าวเป็นพระปักบูงรักษาธรรมแก่
นิกายลักขณะและปฏิบัติสืบท่อันมาเป็นเวลากว่า 300 ปี

นี้เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของการยกย่องสรรเสริญ ซึ่งเกิดจากความจงรักภักดีและเคารพนับถือ
อย่างสูงสุดต่อพระดอร์เจ ชูกเด็น กรุณาฟังอย่างละเอียดครอบคลุมในด้านคำอันทรงเกียรติที่
แสดงถึงความเมตตากรุณาอย่างล้นหลาม ในการปกป้องดูแลรักษาธรรมของท่าน

บทสรรเสริญต่อพระดอร์เจ ชูกเด็น ประพันธ์โดยท่านหัวหน้าลักขณะปัจจุบัน'ให้บูรณะ'
ท่านกุนเคน ชาวนา โลโดร (Kunkhyen Ngawang Kunga Lodroe)

ตั้งแต่ครั้งโบราณกาล ในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ท่านถือกำเนิดจากพระวิภุสูตรชั้นสูงที่ถือศีลตามพระวินัยปิฎก
ด้วยเหตุนี้ท่านจึงปกป้องรักษาคำสอนทั้งหมดของสาวากา-พิทากะ(sravaka-pitaka)
โดยไม่มีข้อแม้ ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

ณ ที่ตรงกลาง หน้าพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย
ด้วยการกระทำและความปรารถนาที่เปี่ยมล้นด้วยความเมตตากรุณา
ท่านได้บรรลุแล้วชึ้นดำรงตำแหน่ง กลायเป็นพระผู้ปกป้องรักษาธรรม
ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงปกป้องรักษาคำสั่งสอนของพระโพธิสัตว์ทั้งหลายโดยไม่มีข้อแม้
ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

"ในมงคลลักษณะสิกธิ(mandala)ที่ยิ่งใหญ่ของการปฏิบัติแบบตันตระ¹
ซึ่งเริ่มต้นจากพระวัชරตรา(vajradhara) โดยความล้มพันธ์ระหว่างอาจารย์กับศิษย์
มีผลต่อความสำเร็จของการปฏิบัติ
ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงปกป้องรักษาคำสอนอันลึกซึ้งของตันตระโดยไม่มีข้อแม้
ข้าขอน้อมกราบต่อพระองค์ท่าน"

โดยเฉพาะในดินแดนที่อยู่ทางทิศเหนือ ล้อมรอบด้วยเทือกเขา
ซึ่งไม่ได้รับการเผยแพร่ธรรมโดยตรงจากลูกศิษย์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
แต่ยังได้รับความเมตตากรุณาจากพระองค์ท่าน
ท่านคือพระผู้ปกป้องรักษาธรรมของโรงเรียนสอนธรรมทั้งหลายเหล่านี้

แด่ท่านผู้ถือพระธรรมคำสอนเป็นที่ตั้ง ผู้ถือปฏิบัติตามหลักพระไตรปิฎก
การปฏิบัติแบบตันตระ และการปฏิบัติเบื้องต้น
ท่านปกป้องดูแลรักษาธรรมแก่ท่านเหล่านี้
ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

วัดทั้งหมดถูกสร้างขึ้นมาจากการท่านเหล่าที่
ท่านคือผู้ปกป้องรักษาที่นั่งของพระภิกษุสงฆ์โดยไม่มีข้อแม้
ข้าอน้อมกราบพระองค์ท่าน

สำหรับทั่วทุกส่วนของกิเบต รวมถึงแวนแคเว้นการซึ่งอยู่ด้านบน แวนแควันยูชังซึ่งอยู่ตrongกลาง
เร..ไฝ..ะ.. พวกเข้าทำอะไรลงไปเสีย ตอนนี้..ฉันอยากอยู่คนเดียว และแวนแควันโดยคัมซึ่งอยู่ด้าน
ล่าง

ท่านปกป้องดูแล คุ้มครอง สับสนุน แก่ทุกคนโดยไม่มีการยกเว้น
ด้วยเหตุนี้ ท่านคือพระผู้อิงให้ปุ่งของดินแดนที่ล้อมรอบด้วยภูเขาทิมานี
ข้าอน้อมกราบพระองค์ท่าน

พระผู้ปกป้องรักษาธรรมผู้อิงให้ปุ่งแห่งกัลป์ที่เชคดีนี
ผู้ซึ่งกำจัดมารที่เข็ญที่เดชอำนาจในทางไม่ชอบธรรม
บางครั้งท่านแสดงถึงการบรรลุแล้วในธรรมເຫັນเดียวกับพระองค์ผู้ทรงตรัสรู้
ท่านจะทำสิ่งต่าง ๆ ตามรอยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ข้าอน้อมกราบพระองค์ท่าน

กล่าวอย่างย่อ ตลอดทั้งสามเวลา โดยไม่มีการขาดระยะ
ด้วยกาย วาจา และใจที่ไม่มีขอบเขต
พวกสัมภเวสีที่เรื่องน้อยในวัฏสงสาร
ท่านช่วยเข้าเหล่านั้นด้วยชั้นตอนการปลดปล่อยที่ดีที่สุด ข้าอน้อมกราบพระองค์ท่าน

ด้วยเหตุนี้ ข้าอแสดงเคารพต่อท่านด้วยบทสรรเสริญอันไพเราะนี้
ด้วยความปิติยินดี ความเมตตากรุณา จักษิจิตใจที่ดงามของท่าน
ได้โปรดนำมาซึ่งความสำเร็จแก่การกระทำที่ช่วยเพิ่มคุณงามความดี
โปรดทำให้การแทรงแซงจากที่ไม่เหมาะสมลดลงปั๊บ
และโปรดบันดาลความสำเร็จให้เกิดเรื่องอื่น ๆ ที่ลอดคล้องกับพระธรรม

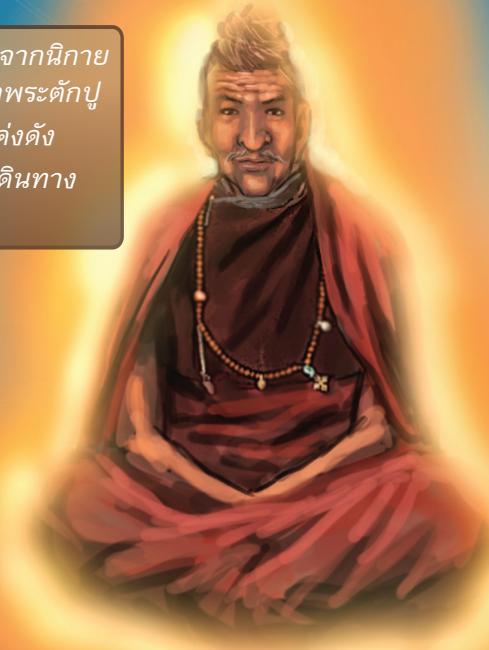

บทที่ 11

พระตักพู เพมาอาชรา

หล่ายร้อยปีต่อมา ได้มีلامะจากนิกาย
กะลุกปะอันยิ่งใหญ่ มีนามว่าพระตักบู
เพมawaJra ผู้ซึ่งมีเชื้อเสียงโดดเด่นดัง
ในด้านความสามารถในการเดินทาง
ผ่านภพภูมิต่าง ๆ

ครั้งหนึ่งในระหว่างการทำสามารี พระตักบู ได้อธิบาย
ที่สวรรค์ชั้นดุสิต ซึ่งเป็นที่ประทับของพระคริอารีย
เมตไตรยะ

ทำนคุลชิน ได้โปรดสอน
ข้าเกี่ยวกำบัตันตระชั้นสูง คำสอน
ในมันดาลา(mandala)ซึ่งเป็นการ
สืบทอดเรื่องสายมิถุายของ
พระดอร์เจ ชุกเด็น

ณ ที่สวารค์ พระคุลชิน ดรคปा เกลเซน
ก่ออยู่ร่วมในกลุ่มที่ชุมนุมด้วย

แสงนี้ได้ส่งกลับมาจากหัวใจของพระلامะ ชงคาปा
ไปสู่หัวใจของพระคุลชิน ดรคปा เกลเซน

แสงส่องออกจากพระดูลขิน ดรัคป่า เกลเซน
ไปที่ใต้บัลลังค์ของพระلامะ ชงคาปา

ทันใดนั้น มันดาลาของพระดอร์เจชุกเด็น^ก ก็ออกมายากด้านใต้ของบัลลังก...

หลังจากนั้นพระตักพู เพมาราจรา (Tagphu Pemavajra)
ก็ได้รับการสอนและการสวดมนต์พระดอร์เจ ชุกเด็นโดยตรง
จากพระดอร์เจ ชุกเด็น

หลังจากการสอนสีน้ำสุดลง มั่นดาลาทึ้งหมด
ก็ได้สูญเสียไปทิ่มบลังก์

พระตักพุ เพมาวาจรา กลับมาจากการนั่งสมาธิ
แล้วได้เขียนบทสวดมนต์ของนิกายทันที และได้ฝึก
ปฏิบัติพระดอร์เจ ชุกเด็น ซึ่งได้รับมาจากการพระดอร์เจ ชุกเด็น

ฉันต้องจดไว้ในกระดาษ
นี่เป็นสิ่งที่สำคัญมากและ
สามารถช่วยนักปฏิบัติธรรม

พระพะงกา
ผู้คือคำสอนที่ศักดิ์สิทธิ์ของ
พระดอร์เจ ชุกเด็น ฉันมอบให้แก่ท่าน
เพื่อที่จะได้เผยแพร่คำสอนนี้ให้กับ
คนอื่น ๆ

ท่านได้ส่งต่อบทสวดนี้ให้กับลูกศิษย์คนที่ใกล้ชิด
ที่สุด ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง
พระพะงกา รินโปเช (คศ1878-1941)

บทที่ 12

พระกัปเจ พะบงกາ ဓօર්ජේංජ

พระพะงก้า รินโปเช คือพระอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบศตวรรษที่ 20 และเป็นหนึ่งในอาจารย์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในทิเบต

ตอนที่ท่านเกิด ได้มีแสงสาดส่อง
เข้ามาในห้อง...

...และมีคนด้านนอกเห็นพระผู้ปกป้องรักษาธรรมยืนอยู่ด้านบนของบ้าน

ເພື່ອທ່ານວັນຍຸ 7 ຂວບ ມີ ການປະກາສອຍ່າງເປັນທາງການ ວ່າ
ທ່ານເຄື່ອ ພຣະຫັດປາ ຮິນ ໂປ່ເຊ ຫຼົບຊັ້ງ ດາວຍ
ກລັບຈາຕິມາເກີດ

ທ່ານຄວະໄປສຶກຂາຕ່ອທີ່
ວັດເຊົ່າເມີ ໃຫອນາຄຕຂອງທ່ານຈະ
ມີສິ່ງທີ່ດີບັງເກີດຢືນ

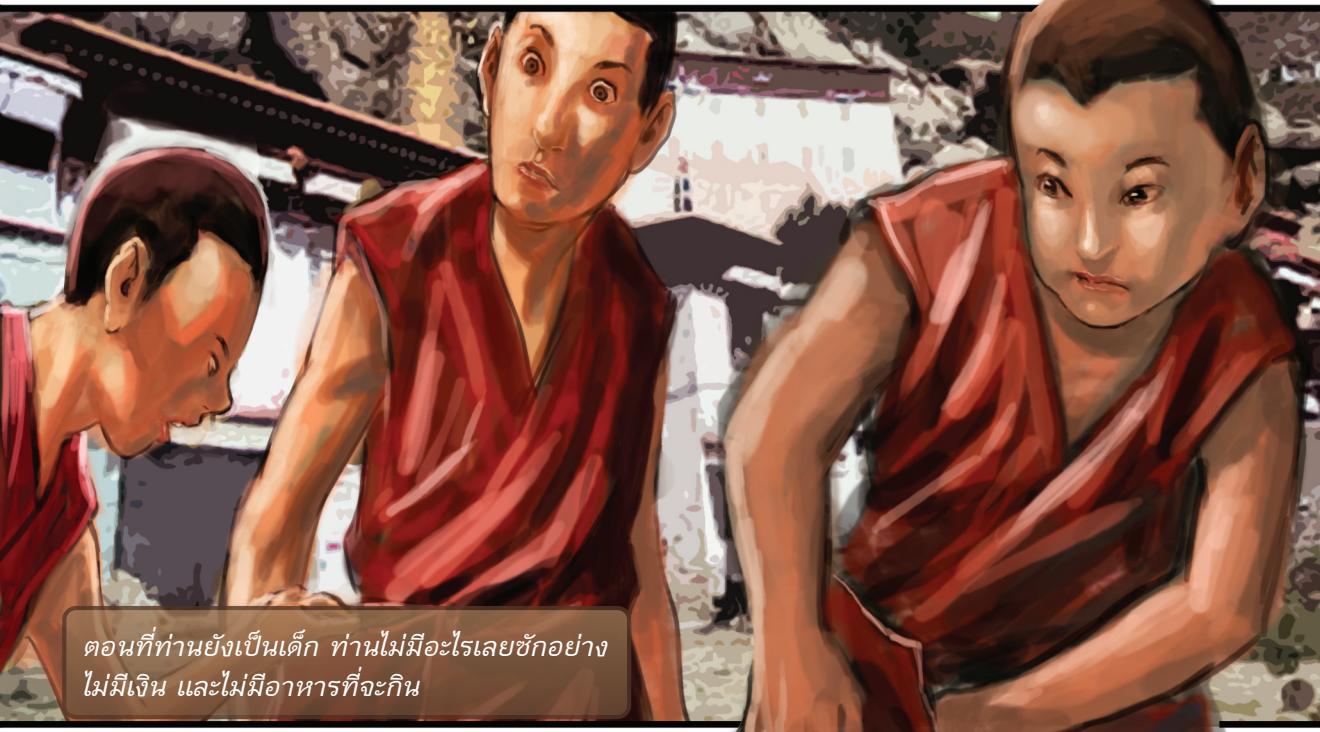

ຮັບ ຮິນໂປ່ເຊ
ຂອບຄຸມຮັບ
ຜມຈະກຳຕາມຄຳແນະນຳ

ອ້າວ..ແລ້ວກຳໃນສິ່ງ
ເຮັດກ່າວວ່າພຣະບັງກາ
ລະ?

ພຣະບັງກາ ຮິນໂປ່ເຊໄດ້ຮັບ
ຄໍາປະກາສເປັນກາລັບຈາຕິມາເກີດ
ຂອງສາຍຊັ້ງກຍາ(*Changkya line*)
ຊຶ່ງຮົມດຶງນັກປຣະບັງຜູ້ມີເຊື່ອເສີຍ
ຊັ້ງກຍາ ໂຮລເປ ດອර්ජ
(*Changkya Rolpe Dorje*)
(ຄຄ1717-1786)

ມັນເປັນເຮືອງທາງການເນື່ອງ
ສິ່ງອ່າຍ່າງໄຮກ໌ຕາມ ຂຶ້ອຊັ້ງກຍາ
ໄດ້ນັດດອກ ແລະເຕັ້ງກ່າຍຄຸນສີ້ກຸກເຮີຍກວ່າ
ພຣະບັງກາ

ตอนที่ทำนยังเป็นเด็ก ทำนไม่ฝึกไร้เลยหักอย่าง
ไม่ฝืน และไม่มีอาหารที่จะกิน

ถึงอย่างไรก็ตาม อย่างน้อยทุกคนก็ฝึกใบเล็กที่ฝึกแบ่ง
บำรุงอยู่ด้านใน ดังนั้นในบางครั้งเมื่อไม่มีอาหารที่จะ
กิน ทำนจะวิงออกจากวัด นำทรัพย์สินคุณและใส่แบ่ง
บำรุงนิดหน่อยไว้ด้านบนเพื่อที่จะได้กลับและชิมรส
ชาดได้นิดหน่อย

เป็นเวลาหลายวันที่ทำนใช้
ชีวิตอยู่แบบนั้น

ถึงแม้ว่าการเรียนของทำนในวัดเซร่าเมจะ
ไม่โดดเด่น และโคนคนลือว่า ไม่ฉลาด แต่
ทำนก็เรียนจนสำเร็จและได้รับตำแหน่งเกเช
(Geshe)

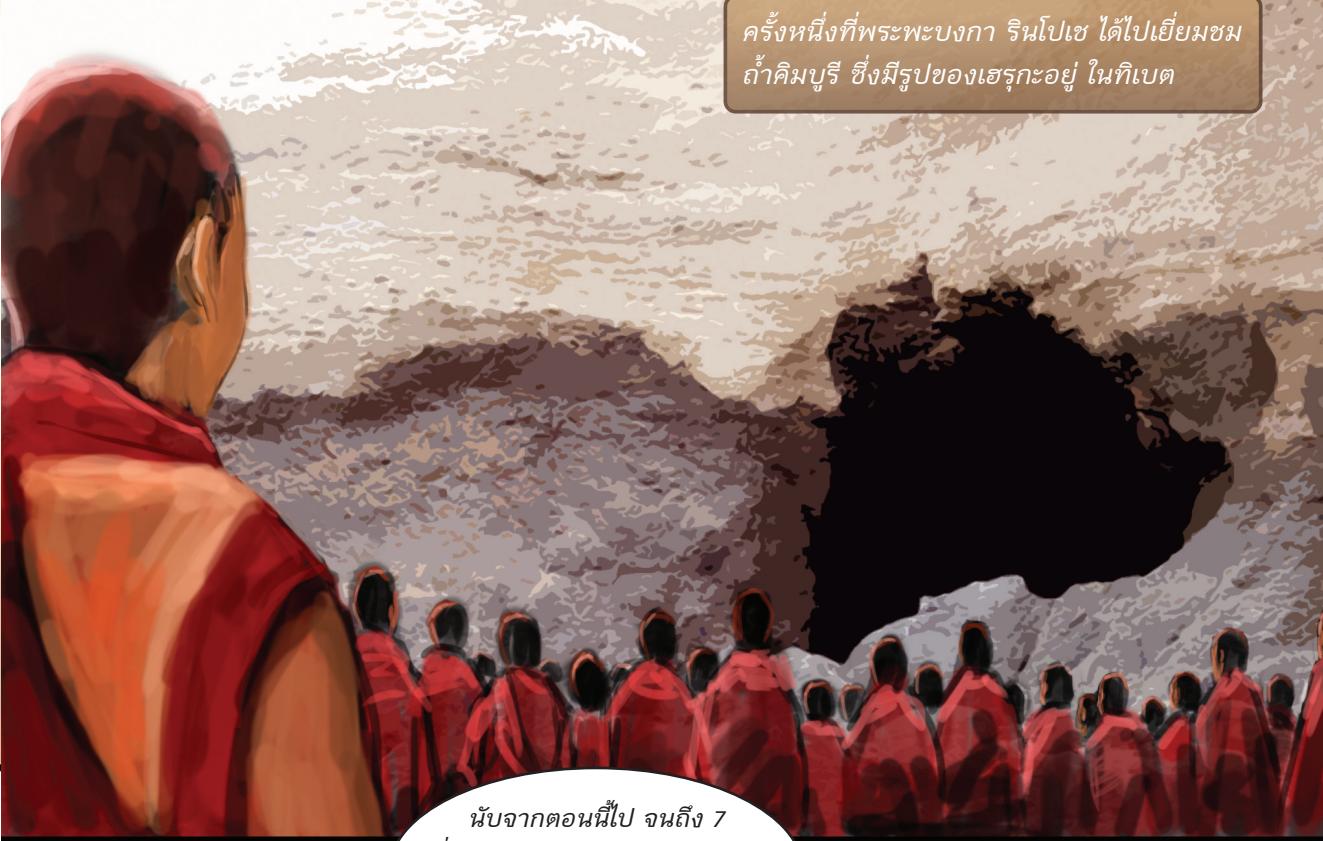

เป็นเวลา 10 ปี ที่พระพะบงกา รินโปเช เสิกษาเรียนรู้เกี่ยวกับ
พระคัมภีร์ลัมริม (lamrim) กับพระดักโป لامา จัมเปล ลูนดรับ^(Dagpo Lama Jamphel Lhundrup) และจากความกตัญญู
กตเวทีต่ออาจารย์และความพากเพียรอย่างสม่ำ่เสมอ
ท่านได้กล้ายเป็นนักประชญาที่เก่ง

พระพะบงกา รินโปเชเป็นอาจารย์และ
นักปฏิบัติธรรมชั้นสูง โดยเฉพาะการ
ฝึกปฏิบัติตันตระของເອຮຸກະ(heruka)
และพระวชรໂຍຄືນີ (Vajrayogini)

ครั้งหนึ่งที่พระพะบงกา รินโนปเช ได้ไปเยี่ยมชม
ถ้ำคิมบูรี ซึ่งมีรูปของເຫຼຸກະອູ່ ໃນທີເບຕ

นับจากตอนนี้ไป จนถึง 7
ชั่ว'rุนคน ฉันจะปกป้องและดูแล
ทุกคนที่มีการฝึกปฏิบัติธรรมตามคำ
สอนของฉัน

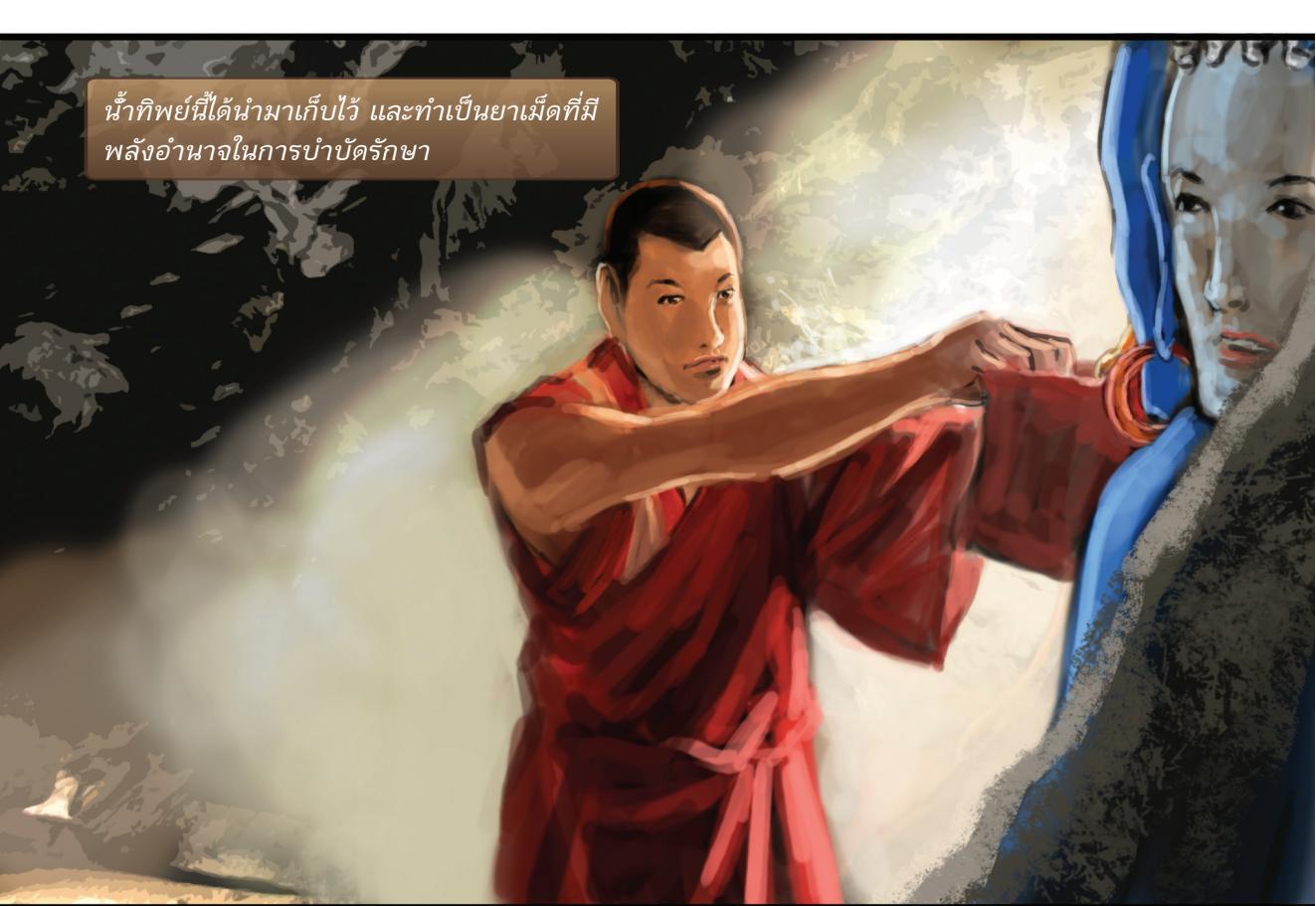

รูปภาพของເຫຼຸກະພູດກັບ
พระพະບັງກາ ຮິນໂປເສ

ขณะที่ເຫຼຸກະกำລັງພູດ ໄດ້ມີນ້ຳກີພຍີໄລ
ອອກมาຈາກປາກຂອງທ່ານ

น้ำกิพย์สีเด็นมาเก็บไว้ และทำเป็นยาเม็ดที่มีพลังอำนาจในการบำบัดรักษา

ผู้คนจำนวนมากได้รับพิธีมนตรายิ่งของอรุกะ และหากกำลังได้รับโดยตรงจากพระพะบงกา รินโปเช่ จนถึงทุกวันนี้พระพะบงกา รินโปเช่ได้รับการยอมรับว่าเป็นปางหนึ่งของอรุกะ

พระพะบงกา รินโปเช มีชื่อเลี้ยงอย่างมาก
และมีลูกศิษย์หลายพันคนเดินทางมาเพื่อที่จะได้
เรียนจากท่าน

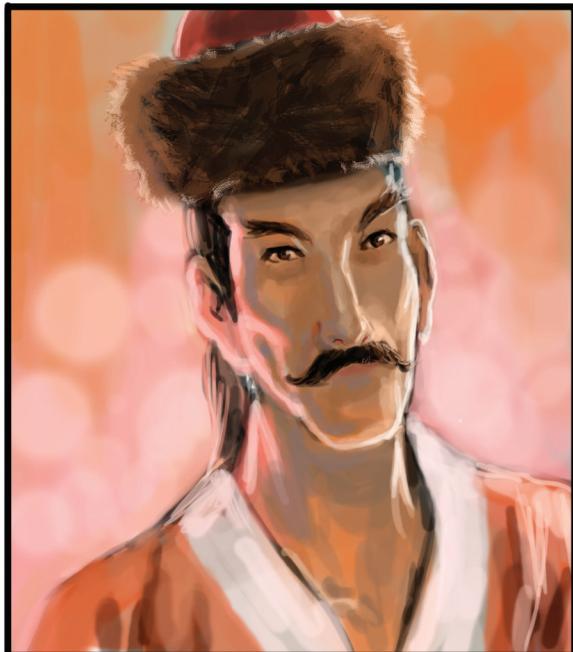
น้ำเสียงและการพูดของท่านทรงพลังมาก จนทุกคนสามารถได้ยินการ
สอนกันอย่างทั่วถึง ถึงแม้ว่าจะไม่มีลำโพงในสมัยนั้น

วันหนึ่ง ดาปน ชาโกซึยิ่งใหญ่ (General Dapon Tsago) มาฟังการ
สอนธรรมะจากพระพะบงกา รินโปเช เขาเป็นผู้ชายที่เย่อห้อย และ
ต้องการที่จะรู้ว่าพระพะบงกา มีอะไรที่ดีเป็นพิเศษ ถึงแม้ว่ามันเป็นการ
ไม่สมควรที่จะนำอาวุธ และส่วนหมวกเข้าไปฟังการสอนธรรมะ แต่ว่า
ดาปน ชาโกก็ไม่สนใจดี

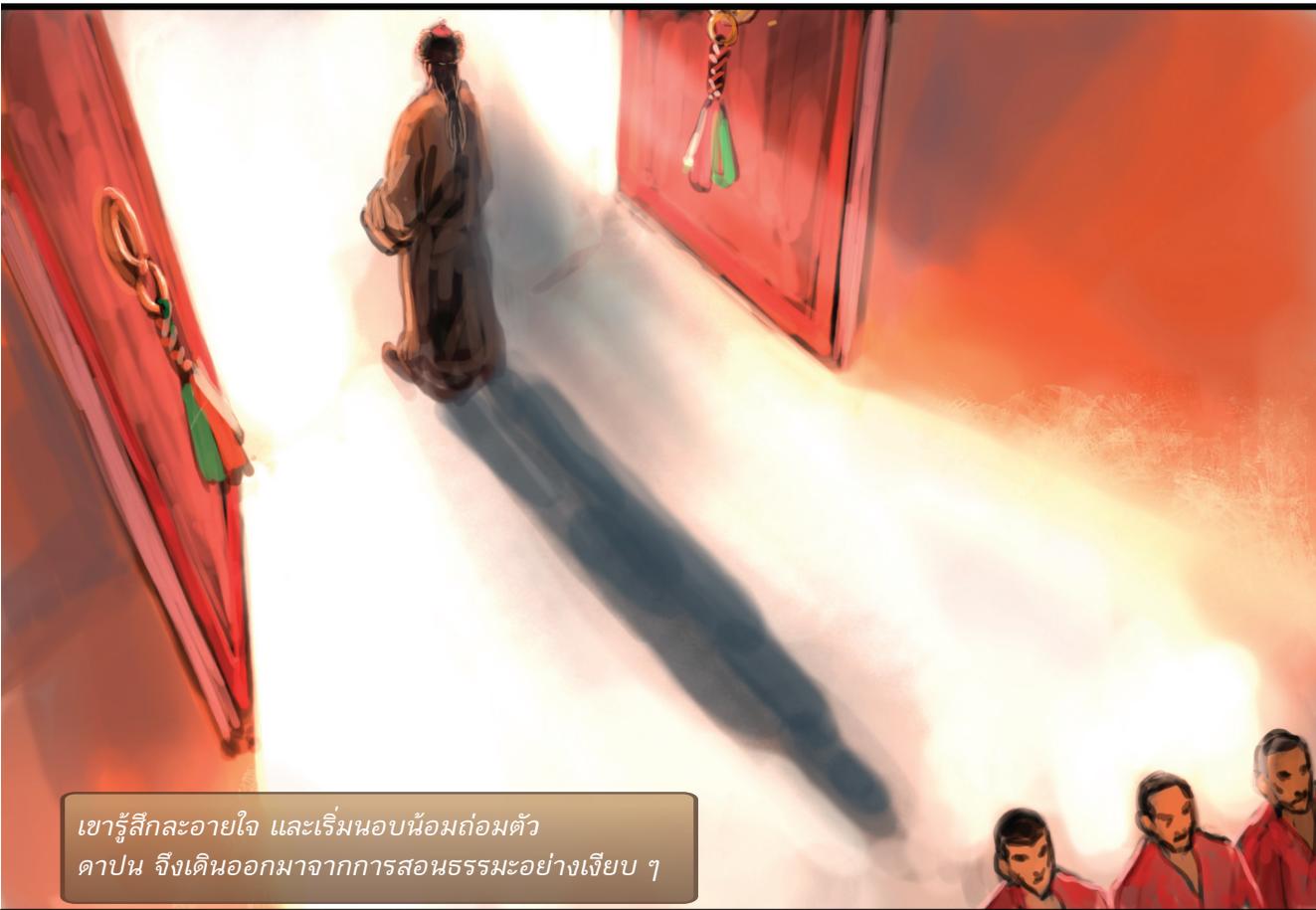
อย่างไรก็ตาม จิตใจของดาปน ชาikoเริ่มเปลี่ยนหลังจากได้ฟังการสอนธรรมะจากพระพะบงก้า รินโปเช

พระองค์ผู้
เปี่ยมไปด้วยปัญญาใน
การพูดและสอน

ทันใดนั้น เขาระหนักได้ว่าเป็นการไม่
สมควรที่จะนำอวุตเข้ามาในการฟัง
ธรรมะ

เขารักสี金字อย่างใจ และเริ่มชอบห้องถ่องทั้งหมดตัว
ดาบัน จึงเดินออกจากโรงเรียนธรรมะอย่างเงียบ ๆ

วันหนึ่ง ดาบัน เดินทาง
มาเพื่อที่จะพบกับ...

รินโปเช
ได้โปรดให้ศิลlobasa ก
แก่ข้าด้วยเถิด

จากรัตนนั้นเป็นต้นมา มีคนเห็นเข้าตาม
พระพะงก้า รินโปเชไปทุกที่ที่มีการสอน
ธรรมะแก่สารารณะ

องค์ดาไลลามะที่ 13 ได้สังเกตเห็นความนิยมชมชอบที่มีต่อ
พระพะบงกา รินโปเช และได้มีการสังเกตุการสอนอย่างลึกซึ้ง
แต่ไม่สามารถหาข้อผิดพลาดได้

แห่นอน คำสอนเหล่า
นั้นมาจากการย่อของฉัน
ดักโภ รินโนปะเช ผู้ซึ่งไร้ซึ่งความ
ผิดพลาด

สิ่งที่ลันเขียนนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะตอบคำถามของท่านเกี่ยวกับคัมภีร์ลัมريم พระพุทธเจ้าได้อธิบายไว้ว่า นี่คือพระคัมภีร์ที่สำคัญที่สุดในขณะนี้ที่ท่านกำลังนั่งศึกษาอยู่นี่ ได้โปรดหันไปทางด้านหลังของท่านที่ตู้หนังสือหลังที่ 3 จากด้านขวามือ อยู่บนชั้นที่ 2 จากด้านบน มองหาหนังสือเล่มที่ 5 จากด้านซ้ายมือ หนังสือถูกห่อไว้ด้วยปกสีน้ำตาล ที่หน้า 149 บรรทัดที่ 4 ในหนังสือมีคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผู้คือหลักฐานจากกังกูร
ได้โปรดอ้างอิงถึงหนังสือที่เขียนโดย
อสังกะ รินโปเช ซึ่งสามารถหาได้จาก
ในห้องของท่านที่ตู้หลังที่ 3
ในหนังสือเล่มสีส้ม

ที่อยู่ตรงหัวมุม
ที่หน้า 89
จากบรรทัดที่ 4-10
ท่านจะเห็นคำอธิบายที่นั่น

พระพะบงกา Rinpoche เป็นที่เคารพนับถืออย่างมาก มีการอัญเชิญท่านไปที่วัดนยิงมา และวัดกะลูกปะ ทั่วทิเบต ซึ่งท่านได้สอนธรรมะแตกต่างกันไปตามแต่ระดับของจิตใจของผู้เข้าเรียน ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นพระของนิกายกะลูกปะ แต่ว่าท่านก็สามารถสอนนิกายอื่น ๆ ได้อย่างยอดเยี่ยม

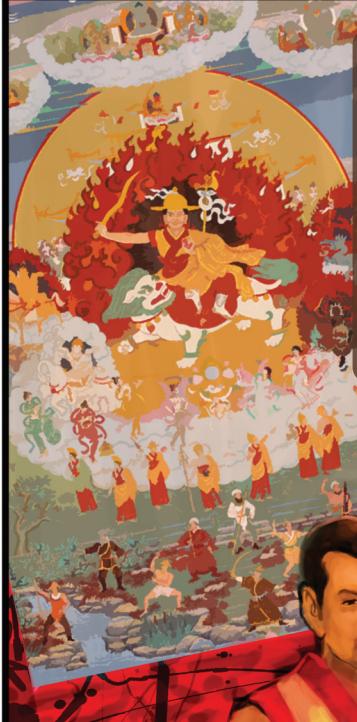
ชี่งรวมถึงพระلامะที่มีชื่อเสียงในยุคหนึ้น อย่าง
เช่น พระทรีจัง รินโปเช และพระสิงค์ รินโปเช

ผู้ศึกษาสอนที่ลึกซึ้งและ
บิ่งใหญ่และกว้างขวางสำหรับคนที่มีสติ
ปัญญาที่สามารถแยกแยะได้ แต่ก็ง่ายที่จะ
เข้าใจสำหรับผู้ที่มีปัญญาด้อยกว่า

คำบรรยายคำสอนลัมริมที่มีชื่อเสียงนี้ได้ถูกตีพิมพ์
เป็นหนังสือ *Liberation in the palm of your hand*
ชี่งเขียนโดยพระทรีจัง รินโปเช ผู้ซึ่งเป็นลูกศิษย์ที่มีชื่อ
เสียง

ยังมีงานอึกหลายชิ้นที่
พระพะงก้า รินโปเช ได้เขียน
ชิ้น เช่น Dorje shugden's
sacred kangsol - Melodious
Drum Victorious in all
Directions - ชิ้นเขียนตามคำ
สอนจากอาจารย์ของท่าน
พระตักพู เพมawa จรา

พระดอร์เจ ชุกเด็น จะ
มาเป็นพระผู้ปกป้องรักษา
ธรรมของพิกา耶เกลุกปะ

พวกเรารองอัญเชิญ
ท่านมากที่โลกของเราตอนนี้
และสวัสดิมงคลที่บุชาต่อท่าน

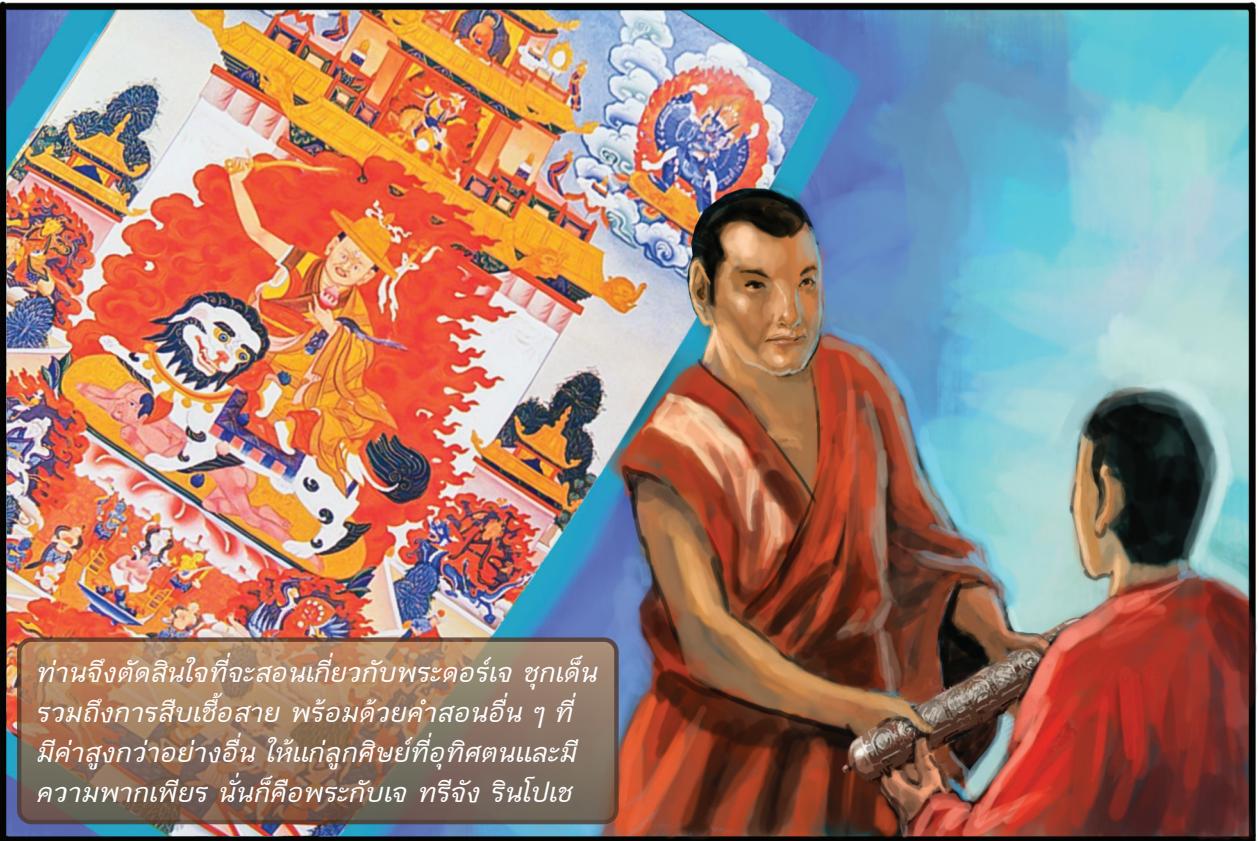
ในปีค 1949 เมื่อทิเบตประสบ
กับปัญหาความไม่สงบ

เกิดอะไรขึ้น?

ผู้คนจำนวนมาก
ได้เดินทางออกจาก
ทิเบต รินโปเช...
สังหารามกำลังจะเริ่ม

เอ้อ... ฉันไม่คิดว่าจะจาก
ทิเบตไปได้... แต่ถ้าหากว่าฉันยัง
อยู่ที่นี่ต่อไป พระธรรมคำสั่งสอนก็จะ
สูญหายไปหมด

ท่านจึงตัดสินใจที่จะสอนเกี่ยวกับพระดอร์เจ ชุกเด็น รวมถึงการสืบเชือสาย พร้อมด้วยคำสอนอื่น ๆ ที่มีค่าสูงกว่าอย่างอื่น ให้แก่ลูกศิษย์ที่อุทิศตนและมีความพากเพียร นั่นก็คือพระภิกขุเจ ทรีจัง Rinpoche

พระทรีจัง Rinpoche
ฉันเชื่อใจและขอขอบคำสอนเหล่านี้
ให้แก่เจ้า ตอนนี้ก็แล้วแต่เจ้าว่าจะ^{จะ}
รักษาประเพณีไว้ และนำคำสอนเหล่านี้
ไปเผยแพร่ต่อคนอื่นในโลกนี้

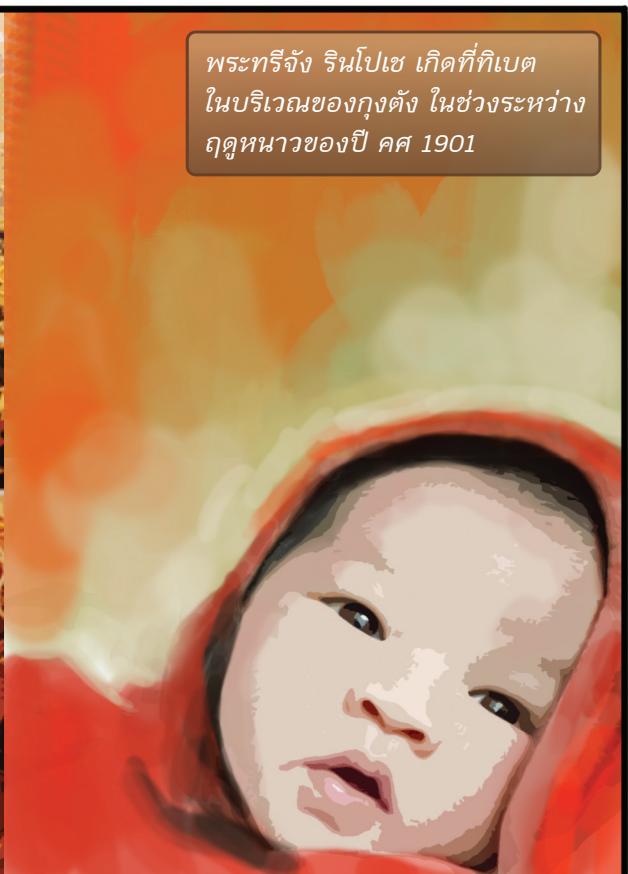

บทที่ 13

พะอะกັບເຈ ທຣີຈັ້ງ ດອරົ່ຈະເຊັ່ງ

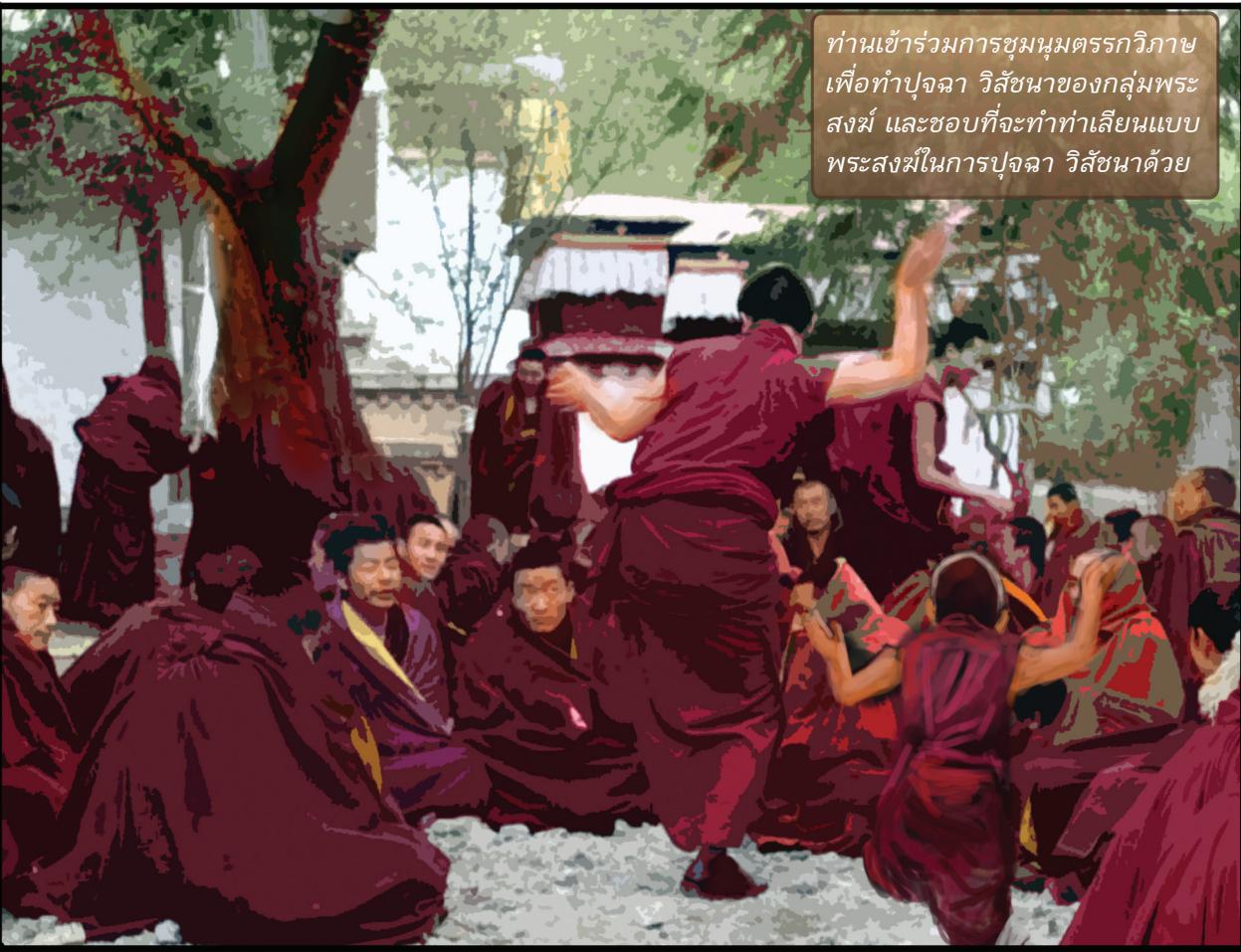
พระตรีจัง Rinpoche เกิดที่ทิเบต
ในบริเวณของกุงตัง ในช่วงระหว่าง
ฤดูหนาวของปี คศ 1901

มีสิ่งปาฏิหาริย์เกิดขึ้นในระหว่างที่ทำน้ำถือกำเนิด
เช่น ต้นห้อ ในบ้านกุงตัง โตรคัง ออกดอกกากาน
สะพรั่ง พร้อมผลท้ออีก 30 ลูก

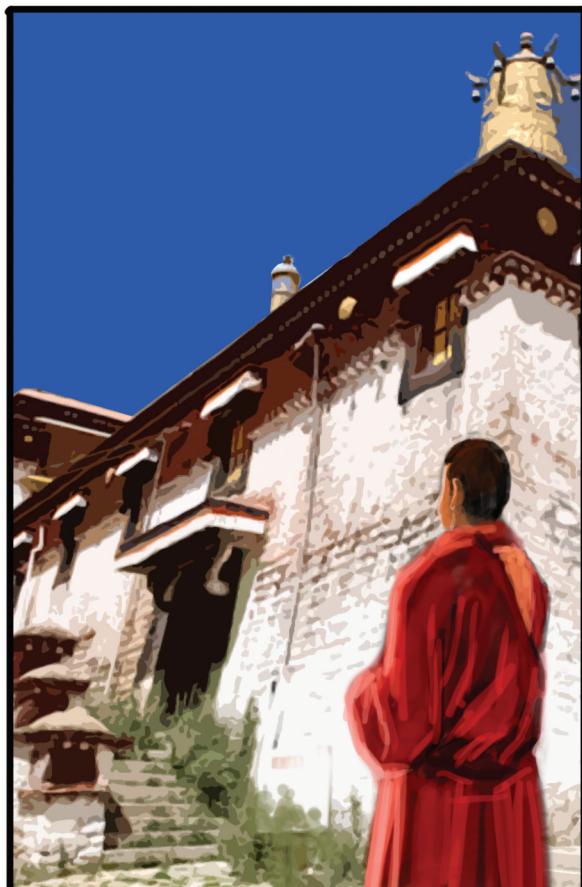
ท่านสามารถถ่ายความเคารพต่อพระพุทธรูป
และสิ่งของที่ใช้ในการสวดมนต์ อันได้แก่ กระดิ่ง
กลอง และธง ก่อนที่ท่านจะเดินได้

ท่านเข้าร่วมการชุมนุมตรรกวิภาก
เพื่อทำบุญลา วิสัชนาของกลุ่มพระ
สงฆ์ และขอบคุณที่จะทำท่าเลียนแบบ
พระสองใน การบุญลา วิสัชนาด้วย

เมื่ออายุได้ 4 ขวบ ท่านถูกพาไปที่บ้านทรีจัง (*Trijang Ladrang*)
เมืองลาชา ก่อนที่จะไปอยู่ที่บ้านปฏิบัติธรรมชูลซัง (*Chuzang Retreat*)

หลังจากนั้นเพียง 1 ปี พระพะบงกา
รินโปเช ก็ได้มาอยู่ที่บ้านปฏิบัติธรรมชูล
ซังเหมือนกัน ผู้ศึกษาการพบครั้งสำคัญ
ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความลัมพันธ์ที่ยิ่ง^{ใหญ่}
ให้ประวัติอาจารย์และลูกศิษย์

พระทีจัง วินโปเช ได้รับการยอมรับว่าเป็น ทูลกู (Tulku) ซึ่งเป็นการกลับชาติมาเกิดของผู้ครองบลลังก์องค์ที่ 69 จังชุบ โซเบล (Jangchub Chöpel) และการกลับชาติมาเกิดในชาติต่อ ๆ มาของท่าน ซึ่งรวมถึงการเดิน ทรีปَا องค์ที่ 85 (Gaden Tripa) พระทีเชน โลบซัง ทูลทริม ปาลเด็น ด้วย (Trichen Lobsang Tsultrim Palsen)

ในช่วงวัยรุ่น พระทรีจัง Rinpoche เป็นนักประถมที่ยอดเยี่ยมที่สุด ถึงขั้นระดับปรมաจารย์ในการบูชา วิปัสสนาเกี่ยวกับพระธรรม เมื่อตอนที่ท่านอายุได้เพียง 19 ปี ท่านก็สอบได้ชั้นเกเช (Geshe) ซึ่งตามปกติ พระสงฆ์จะใช้ระยะเวลาในการเรียนถึง 20 ปีถึงจะสอบได้

นอกจากสอบได้ตำแหน่งระดับเกเช (geshe) และตำแหน่งลารัมปา (the lharampa) ซึ่งถือว่าเป็นตำแหน่งสูงที่สุดเท่านั้น แต่ท่านยังได้รับรางวัลพระราชทานตำแหน่งที่ 3 จากองค์คดาไล لامะด้วย

เมื่อท่านอายุ 21 ปี ท่านได้รับพิธีม衲ตรากิเมกของพระวชรโยคินี ชินดูรา จากพระพะบงการินโนปเช และการสอนอย่างอึ่นร่วมกับผู้อึ่น อันได้แก่ คำสอนของพระทักษุ (Thirteen Pure Visions of Tagphu) พระมัญชุศรี (The Manjushri cycle of teaching) และพระไวยชราวนะ (The Vaishravana teachings)

พระเกลเซน ดอร์เจ^๑
ดูแลอาตมาเสมือนแม่ที่รัก
และดูแลสุกอย่างดี
อย่างนับครึ่งไม่ได้ แม้กระทั้ง
ตอนที่อาตมายังเป็น
เด็ก

ในช่วงเวลานี้ พระกริจั้ง Rinpoche ได้เริ่มเรียนเกี่ยวกับ
พระคัมภีร์ลัมริม (lamrim) ซึ่งสอนโดย พระพะบงการ
rinpoche และได้เริ่มเบรียงขึ้นเป็นหนังสือชื่อ การหลุดพ้น
จากความทุกข์ อยู่ในฝ่ามือของท่าน
(liberation in the palm of your hand)

ตอนอายุ 20 ปี พระกรีจัง รินโปเช ได้เดินทางไปทิเบต และได้สอนธรรมะที่วัดสากยะลูกปะจำนวนมากหลายวัด

วัดสากย์ต้องการ
อะไรเหรอ?

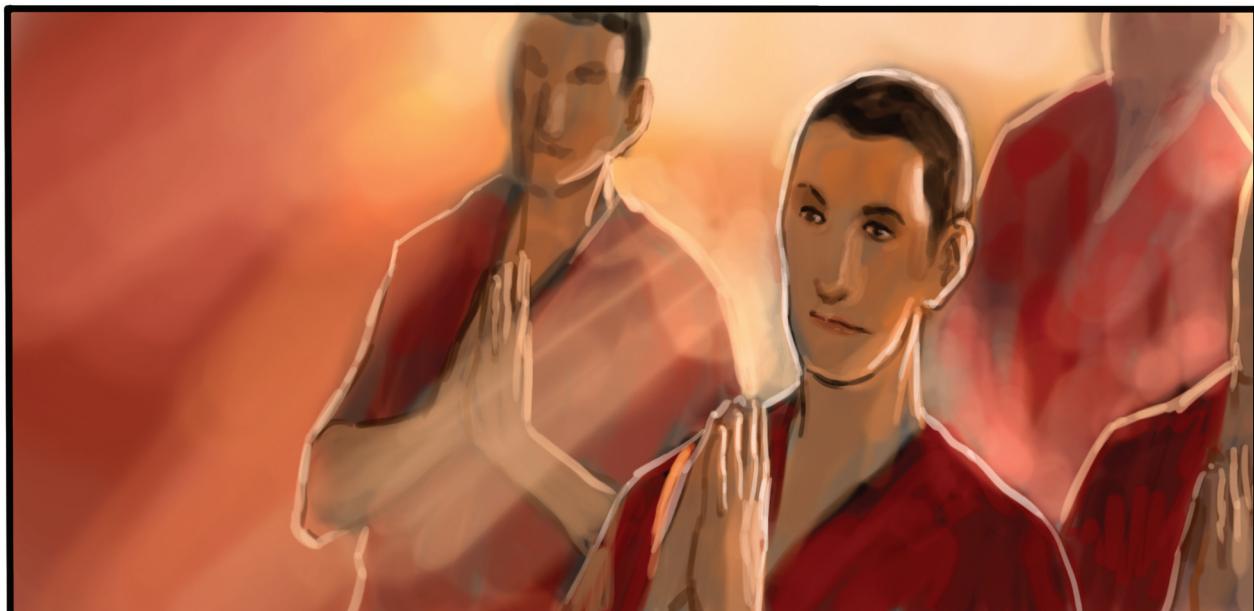
พวกเข้าบาราณสา
ที่จะให้ท่านไปสอนพวกเข้า
เหมือนกับที่วัดนิมมาได้ขอร้อง
ท่านในวันนี้ จริง ๆ และวัดสากย
หลายวัด และวัดนิมมาหลายวัดได้
ขอเชิญให้ท่านไปสอนพวกเข้า

ด้วยนั้นพระกรีจัง รินโปเช จึงได้สอนธรรมะ
แก่พระสงฆ์เป็นจำนวนมากหลายพันรูป จาก
วัดหลาย ๆ แห่ง

ครั้งหนึ่งตอนที่พระกรีจัง รินโปเชกำลังเดินทาง ท่านได้แวะที่วัดชุนเมชาล (*Tsunmo Tsal monastery*) และได้ทำบุญตรายิ่งที่พระเจติย์ของพระดูลธิน ดรัคปา เก็ลเซน

พระเจติย์อันสูงส่ง
ที่มีพระราศุของพระดูลธิน
บรรจุอยู่ภายใน ฉันช่างโชคดี
เหลือเกิน!

ในปีคศ 1933 เมื่อองค์ดาไล لامะที่ 13 ได้มรณภาพลง
พระทริจัง รินโปเชเป็นองค์หลักในการจัดเตรียมพระเจดีย์
ที่บรรจุพระธาตุขององค์ดาไล لامะที่ 13

พระกรีจัง Rinpoche
ฉันไม่คิดว่าฉันจะเสร็จการรวม
รวมข้อมูลทั้งหมด
ให้นำเอาสิ่งที่เจ้าจดจำได้ด้วยความมั่นใจ
และใช้สิ่งที่เจ้าได้บันทึกไว้เป็นพื้นฐาน
กรุณาทำการรวมข้อมูล
ให้เสร็จสมบูรณ์

ถึงตอนนี้
ให้ใช้สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันได้กล่าวถึงเป็นพื้นฐาน
แล้วเพิ่มเกี่ยวกับเรื่องพิธีกรรมทางศาสนาตามความ
เหมาะสม ทำการรวมพิธีกรรมต่าง ๆ อย่างดี
จริง ๆ และที่ฉันขอร้องให้ทำน้ำเสียงจากท่านอยู่
ที่นั่นตลอดการทำางของฉันที่เกี่ยวข้องกับ
พระดอร์เจ ชุกเด็น

ในปีคศ 1941 พระพะบงกา ดอร์เจชั่งได้มรณภาพ
พระทรีจัง วินโปเปเชคร้าโคกเสียใจเป็นอย่างมาก

เพื่อเป็นการอนุรักษ์ม尼กาย และพระธรรมคำสอน พระทวีจัง รินโปเช ได้เขียนบทสวดชื่อ มิวสิก ดีไลท์ดิ้ง แวนด์ โอลีเวียน ออฟ โปรด เตคเตอร์ (Music Delighting An Ocean of Protector) ซึ่งต่อมาได้กล่าวมาเป็นที่มาของการปฏิบัติพระดอร์เจ ชุกเด็น ตราบเท่า ทุกวันนี้

พระทريจัง รินโปเชได้กล่าวเป็นพระอาจารย์
ที่โดดเด่นและยิ่งใหญ่ของพวกเรา และเป็นที่
รู้จักกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นอาจารย์ของ
องค์คดาไล لامะที่ 14

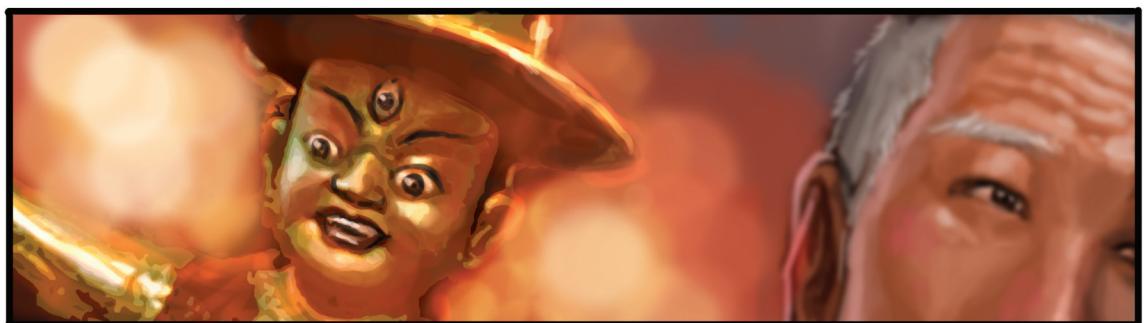
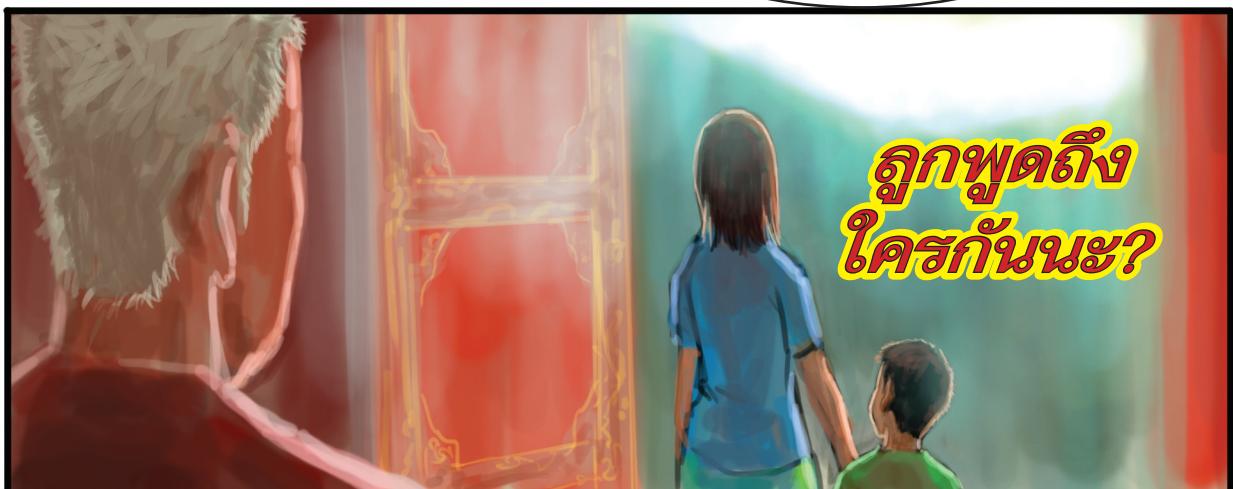
ด้วยความเมตตากรุณาของพระทريจัง รินโปเช
ในการมุ่งสอนธรรมะ จึงทำให้มีผู้คนจำนวน
มากมายหลายพัน ที่โชคดีได้รับพิธีมนตราร่วมกับ
จากพระดอร์เจ ชุกเต็น และประโยชน์จากการ
ปฏิบัติ แก่ผู้คนทั่วทั้งโลก ทั้งในเวลานี้ และใน
อนาคตข้างหน้า

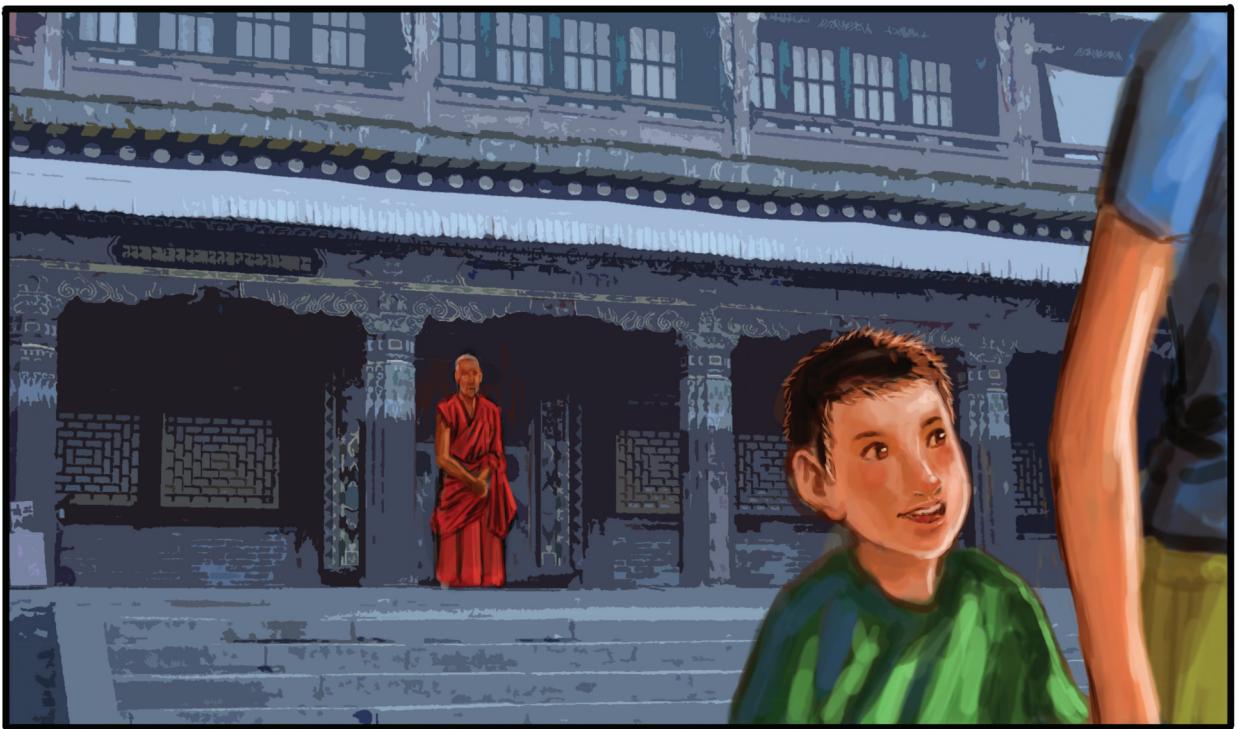
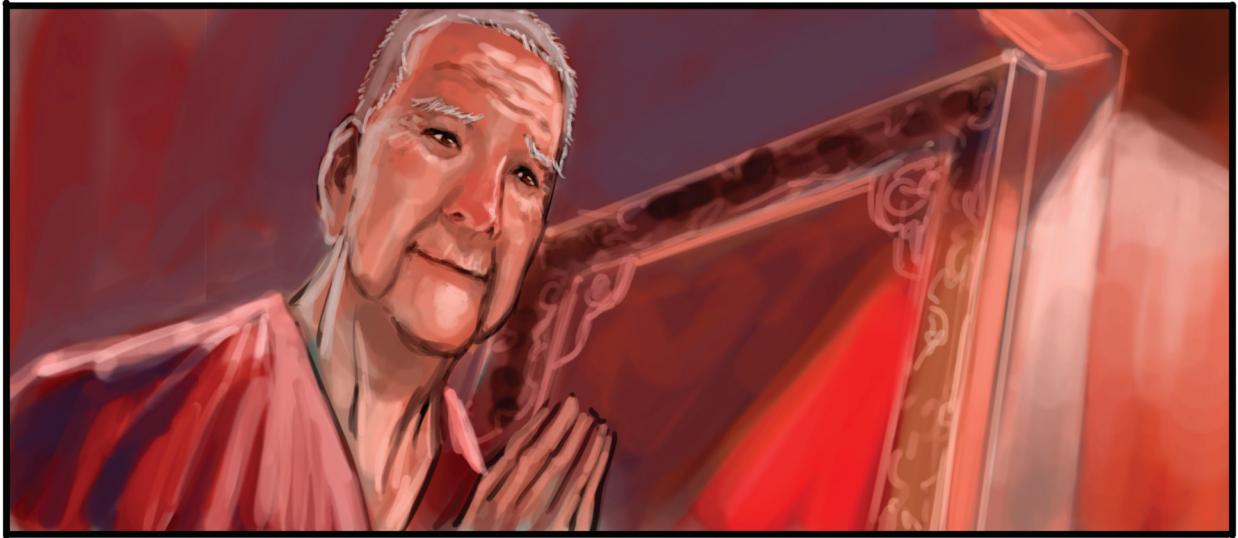
บทที่ 14

พบเจอ

ท่านสามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
พระดอร์เจ ชุกเด็น ได้ที่ www.dorjeshudan.net
และ www.phradoraJeshugden.net

ประวัติศาสตร์และความสืบพันปี ของพระดอร์เจ ชุกเด็น กับประเทศไทย

ในปีคศ 1653 จักรพรรดิชุนจือแห่งราชวงศ์ชิง
ทรงประทานตำแหน่งพระโพธิสัตว์

ผู้เปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณา
และความหลุดพ้นของชาวตะวันตก

แด่องค์大夫เลามะที่ ๕

พร้อมกันนี้หานจักรพรรดิชุนจือ
ก็ทรงประกาศว่า พระดอร์เจ ชุกเด็น
คือพระผู้ปกป้องรักษาธรรมของพิเบต

ถึงแม้ว่า พราษฎร์ปักป้องรักษาธรรม
(พระธรรมบาล) พระดอร์เจ ชูกเด็น

ถือกำเนิดมาจากทิเบต ประเทศจีน
การสืบเชื้อสายของท่านก็เป็นเช่นเดียวกันกับ

ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม

และเจริญประเพณีที่เก่าแก่ของคนจีน
ซึ่งมีเชื้อเสียงโดยงดงาม ห้องห้ามด้านวรรณกรรม

อาหาร และยาจีนโบราณ

และได้แพร่หลายไปทั่วโลก

หลักปฏิบัตินี้ มีลักษณะปฏิบัติตามากมาย และด้วย
เหตุนี้ การปฏิบัติจึงแพร่หลาย
ไปสู่ทุกเชื้อชาติและพรมแดน

www.phradoraJeshugden.net